

TRIBUNE

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	6
tram bus metro	10
de post	11
gazelco	13
telecom	14
vlaamse overheidsdiensten	16
federale overheidsdiensten	18
vlaamse & federale overheid / LRB	24
lokale en regionale besturen	27
onderwijs	32
cultuur	37
agenda	39

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Coverfoto: Freepik - Sketchepedia

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Stan Reusen, Nancy Libert, Geert Cools,
Chris Moortgat, Günther Blauwens,
Gert Vlasselaer, Tony Six, Annuska
Keersebilck, Jan Van Wijngaerden,
Inge Hermans

Eindredactie: Jos Gavel, Aalst

Vormgeving: Els De Waele

Drukkerij: Moderna Printing

online

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

wedstrijd

Mediamarktbon

Winnaars

Marc Creyf (Eernegem), Gabriël Moreels (Harelbeke), Clemens Ghislain (Koersel), Stefan Maertens (Hasselt) en Fons De Weerd (Ternat) wisten de juiste antwoorden van de vorige wedstrijd.

Nieuwe prijs: Mediamarktbon

Vragen

- Tot welke partij behoorden alle gewestelijke ministers van Financiën die de voorbije 25 jaar de Brusselse overheidshuishouding in de vernieling reden?
 - PS
 - MR
 - Open VLD
- Misschien uit de ACOD kritiek op de 'proactieve leertrajecten' bij Proximus? Of niet? Waarom zou zij dat doen?
 - Geen kritiek want goed en voldoende aanbod
 - Veel te veel en niet-relevant aanbod
 - Veel te weinig en onvoldoende vernieuwend aanbod
- Het maximum van het overheidspensioen wordt sinds jaar en dag vastgelegd op een plafond. Hoe wordt dat genoemd?
 - Het Laag Plafond
 - Het Wijninckx-plafond
 - Het Vallend Plafond

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden bij je antwoorden.

Als je het mij vraagt "Laat je stem horen op 1 Mei!"

De wereldeconomie zwalpt in woelig water als gevolg van de tariefaankondigingen van Amerikaans president Trump. We zijn nog geen 100 dagen ver in zijn presidentschap, maar geen dag gaat voorbij zonder een nieuwe polemiek.

Chris Reniers: "Behalve zijn meest naaste acolieten, horen we nog maar weinig van wie Trump vooraf zo'n geweldige presidentskandidaat vond, eentje die de wereld zou veranderen. De wereld veranderen doet hij inderdaad, maar zeker niet ten goede. De maatregelen die hij neemt, gesteund door een rijke tech-oligarch als Elon Musk, zijn uiterst schadelijk op het vlak van economie, politiek, mensenrechten en respect voor de rechtsstaat. Om nog maar te zwijgen over de schade die hij toebrengt aan de openbare diensten en het sociaal weefsel.

Ik meen wel dat het bondgenootschap tussen Trump en de grootkapitalisten niet zal blijven duren. Het verlies van geld en rijkdom van die laatsten zal uiteindelijk een wig tussen hen drijven. Hoe dan ook is het schandalig dat dergelijke figuren zoveel invloed en impact kunnen hebben op politiek beleid en daarin gesteund worden door vele rechtse politici en dictators elders in de wereld."

Voelen we ook in eigen land de gevolgen van Trumps beleid?

Chris Reniers: "Om te weten wat de gevolgen van zijn economisch beleid zijn, moeten we de komende maanden afwachten, maar het wekt absoluut geen vertrouwen. Die onzekerheid boezemt ook onze bevolking veel angst in. De mensen weten immers niet dat wat de toekomst zal brengen voor henzelf, hun kinderen en kleinkinderen. Ze vrezen de gevolgen van een eventuele recessie op hun tewerkstelling en de stabiliteit van hun dagelijks leven.

De regering De Wever-Bouchez doet overigens ook weinig om hen gerust te stellen. In de pensioenen wordt gesneden, er is geen ruimte voor loonsverhoging, er zijn ontslagen bij bedrijven en tegelijk wordt de werkloosheid in de tijd beperkt. Voor langdurig zieken is er minder ondersteuning en de openbare diensten worden

afgebouwd. Dat wekt uiteraard een grote onrust op en scheidt weinig vertrouwen in de toekomst."

De beperking van de werkloosheid in de tijd zal ervoor zorgen dat meer mensen gaan aankloppen bij het OCMW voor een leefloon. Kunnen die dat aan?

Chris Reniers: "De onderfinanciering en onderbemanning van de openbare diensten in het algemeen is een groot probleem, denk maar aan de overvolle gevangenschappen en het tekort aan cipers, de te grote klassen en het gebrek aan onderwijzend personeel, de personeelstekorten in de zorg als gevolg van hoge werkdruk en een gebrek aan adequate verloning of aan het schrappen van het openbaar vervoer. Het loopt dus op vele plaatsen mank, niet als gevolg van een gebrek aan inzet bij het personeel, maar wel als gevolg van politieke beslissingen.

Voor de OCMW's valt te vrezen dat die noch de financiële middelen hebben, noch het personeel om de enorme toestroom van 'geschrapte' werklozen meteen op een goede manier op te vangen. Dat is volledig de verantwoordelijkheid van de politici die deze beslissing namen."

Op geopolitiek vlak ontbreekt het ook niet aan spanningen. Er wordt oorlogstaal gesproken en er komt een bewapeningswedloop op gang die miljarden euro's kost. Waar moet dat geld vandaan komen?

Chris Reniers: "Het geld daarvoor wordt gezocht in de sociale zekerheid en de financiering van onze openbare diensten. Iedere burger zal dit dus dagelijks in zijn of haar portemonnee voelen. Bovendien treffen die beslissingen wie het zwakst in onze maatschappij staat het hardst. Dat staat haaks op het solidariteitsprincipe dat onze maatschappijvisie zou moeten leiden. Het is bovendien bijzonder schrijnend dat er geen werk gemaakt wordt van een eerlijke fiscaliteit en meer controle en toezicht op het naleven van fiscale regels. Dat zou niet enkel de rechtvaardigheid ten goede komen, maar ook vele miljarden euro's opleveren die nu elders gezocht worden.

Chris Reniers - voorzitter

"Meer dan ooit: voor vrede, solidariteit, gelijkheid, menselijkheid en democratie"

Trouwens, wat is het nut van al dat nieuw defensiegeld als er op Europees niveau geen duidelijk defensiebeleid bestaat om de middelen op een doelkrachtige manier in te zetten?"

We staan aan de vooravond van 1 Mei. Welke boodschap heb je voor onze leden?

Chris Reniers: "Ik wil samen met hen werken aan een samenleving waarin iedereen mee kan, iedereen geholpen wordt, ongeacht of die werkt, gepensioneerd is, ziek is, actief is of hier als vluchteling verblijft. Iedereen moet op een menswaardige manier kunnen functioneren in onze maatschappij. Op 1 Mei komen we opnieuw samen om onze stem luid te laten weerklinken voor vrede, solidariteit, gelijkheid, menselijkheid en democratie."

Brusselse Intergewestelijke Wat is er met het geld gebeurd?

Ruim driehonderd dagen geleden trokken de Brusselaars naar de stembus. De moei-zame vorming van een nieuwe regering voor het gewest lijkt uit te monden in een beleid dat schadelijk is voor de openbare diensten. Daarom is het nuttig ons te herinneren wie de Brusselse financiën de afgelopen decennia heeft beheerd. En om dringend te reageren.

De voorbije 25 jaar leverde Open VLD vrijwel onafgebroken de minister van Financiën en Begroting in het Brussels Gewest. Het is dan ook opmerkelijk dat die na jaren van 'gezond beheer' en een obsessie voor het rationaliseren van de uitgaven, nu een gigantisch begrotingstekort vaststelt. Ironisch genoeg biedt dit financiële zwarte gat de rechtse partijen de uitgelezen kans om eindelijk hun droom waar te maken: nog verder snijden in de begroting van de Brusselse openbare diensten.

Uiteraard is – naar verluidt – de financiële situatie van Brussel niet te wijten aan een structureel financieringstekort van het Gewest, noch aan de weinig ratio-nele toename van overheidsorganisaties. Neen, volgens het liberale dogma is het allemaal de schuld van de ambtenarij, haar personeel en de sociale verworvenheden waarvoor zij zich blijkbaar zouden moeten schamen.

Betreuenswaardige strategie

Begin 2024 sloeg de ACOD al alarm. Minister Gatz (Open VLD) riep op tot besparingen en soberheid. De overheidsdiensten en hun personeelsleden stonden bovenaan het lijstje van favoriete doelwitten. De betreuenswaardige strategie is maar al te bekend: de openbare diensten als variabele in de begrotingsaanpassing gebruiken.

We wilden de minister en de regering eraan herinneren dat- met uitzondering van de uitbreiding van de loonschalen tot 45 dienstjaren (een maatregel uit de vorige legislatuur ingevoerd wegens de stijgende actieve levensduur en de verhoogde pensioenleeftijd)- er nauwelijks vooruitgang werd geboekt. Zo vond er bijvoorbeeld sinds 2008 geen enkele algemene herziening van onze loonschalen plaats.

“Brussel mag geen experiment worden voor de extreme bezuinigingsdromen van autoritaire neoliberalen van MR en Vlaamse rechtse partijen”

Momenteel vreest de ACOD Brussel een alliantie tussen de MR en N-VA in de pogingen om een coalitie te smeden. De eerste presenteert zich ironisch genoeg als de redder van een financiële situatie die ze zelf mee heeft veroorzaakt, terwijl de tweede haar minachting voor de hoofdstad nooit onder stoelen of banken stak. Deze samenwerking zet de deur open voor autoritaire en asociale plannen, gericht op het personeelsbestand en de arbeidsvoorwaarden in de overheidssector. Ook een frontale aanval op de vakbonden en daarmee op het sociaal overleg is niet uitgesloten.

De plannen van die mogelijke toekomstige regering zijn al bekend als dit scenario werkelijkheid zou worden.

- Nog meer besparingen, onder het mom van Brussel 'redden' van zichzelf.
- Een meedogenloze aanval op de openbare diensten, die zagezegd te duur en inefficiënt zouden zijn (lees: privatiseren of afbouwen).
- Een toenemende druk op de vakbonden, die als laatste dam tegen deze neoliberale ontsporing stand houden.

Centrale rol voor vakbonden

De vakbonden hebben meer dan ooit een centrale rol te spelen tegen deze aanvallen: de sluipende privatisering van de overheidsdiensten aanklagen; een rechtvaardiger belastingsysteem eisen waarin grote bedrijven en hoge inkomens écht bijdragen aan de collectieve inspanning; de toenemende precariteit in de openbare

sector bestrijden en werknemers en werknemers mobiliseren om een sociaal model te verdedigen dat gebaseerd is op solidariteit en gelijke toegang tot essentiële diensten.

Die strijd is des te belangrijker omdat Brussel een stad van contrasten is: een Europese hoofdstad waar ongelijkheden uit de pan rijzen, waar vastgoedspeculatie de bewoners verstikt, terwijl de overheid in dienst van de burgers zou moeten staan.

Het is tijd om te herinneren aan iets dat vanzelfsprekend is: de gewestelijke openbare dienst is geen luxe, maar een voorwaarde voor collectief welzijn. Snijden in de overheidsbudgetten is een directe aanval op de levenskwaliteit van Brusselaars, vooral van de meest kwetsbaren. Het betekent een verslechtering van het welzijn van de openbare werknemers en werknemers.

We moeten dringend reageren voordat Brussel een experiment wordt voor de meest extreme bezuinigingsdromen van autoritaire neoliberalen van de MR en de Vlaamse rechtse partijen.

Het is dus aan de burgers en de vakbonden om de tegenaanval voor te bereiden, om soberheid als enige optie te weigeren, en om een echte syndicale betrokkenheid op te eisen bij de budgettaire en institutionele keuzes die de toekomst van Brussel vorm zullen geven.

Bij de ACOD vergeten we niets, helemaal niets!!!

Violaine Deneys

Algemeen secretaris ACOD Brussel

Recentste nieuws over de pensioenhervorming

In een eerste aanzet tot de uitvoering van het federaal regeerakkoord 2025-2029 legde minister van Pensioenen Jambon een reeks pensioenmaatregelen voor die deel zouden moeten uitmaken van een Programmawet die later dit jaar moet gestemd worden.

Het gaat over:

- de tijdelijke beperking van de indexering van het wettelijk pensioen
- de bevroering van het Wijninckx-plafond (dat het maximum van de overheidspensioenen vastlegt)
- de inrekeningneming van buitenlandse pensioenen bij het Wijninckx-plafond
- de afschaffing van de pensioenbonus.

We geven een korte toelichting van de stand van zaken over deze geplande maatregelen. Het gaat hier nog om wetsvoorstellen. Ze moeten dus nog doorgesproken en gestemd worden vooraleer ze wet zouden worden.

Tijdelijke beperking indexering

De tijdelijke beperking van de indexering houdt in dat tussen 1 juli 2025 en 31 december 2029 er slechts een beperkte indexering van het pensioen zal zijn, wanneer het totale maandelijks pensioen hoger is dan 5.250 euro bruto per maand. In dat geval wordt de indexering beperkt tot 2 procent van het gewaarborgd minimumbedrag voor een alleenstaande in het werknemersstelsel (momenteel 1.808,77 euro bruto per maand). Indien het totale maandelijks pensioen hoger is dan 5.250 euro bruto wordt de indexering dus niet toegepast maar wel een forfaitair bedrag

toegekend van 36,18 euro (= 1.808,77 euro x 2 procent).

Maatregelen Wijninckx-plafond

Een ambtenarenpensioen mag, samen met de eventuele rust- en overlevingspensioenen van werknemer, zelfstandige en Overzeese Sociale zekerheid samen, het absoluut maximumbedrag (Wijninckx-plafond) niet overschrijden. Dit is momenteel 99.499,24 euro bruto per jaar (vanaf 1 februari 2025 tegen index 2,1223). Dit grensbedrag zal vanaf 1 juli 2025 niet langer geïndexeerd worden en dus in essentie bevroren worden op het huidige maximumbedrag. Daarbij zullen vanaf 1 juli 2025 voor de toepassing van het absoluut maximum ook de buitenlandse of internationale pensioenvoordelen in aanmerking worden genomen.

Afschaffing pensioenbonus

De huidige pensioenbonus, ingevoerd door minister Lalieux, wordt stopgezet met behoud van de reeds verworven rechten tot en met 31 december 2025. Wie nu een pensioenbonus aan het opbouwen is (of opgebouwd heeft en nog uitbetaald moet krijgen) zal die volgens de huidige berekeningsregels ontvangen. De opbouw kon ten vroegste starten op 1 juli 2024. Dus wordt de maximale periode waarin de pensioenbonus kan worden opgebouwd nu beperkt van 1 juli 2024 tot en met 31 december 2025. Mensen met een vroegste pensioendatum vanaf 1 januari 2026 zullen geen pensioenbonus meer ontvangen als zij ervoor kiezen te blijven werken na hun vroegste pensioendatum.

Laure Desmet

Pensioenvraag? De ACOD helpt je verder!

Tijdens onze zitdagen voor leden met pensioenvragen bekijken we je pensioendossier en beantwoorden we de vragen over de impact van loopbaanonderbreking, ziekte, deeltijds werken, verlofstelsels en dergelijke meer. We nemen dan ook een kijkje op de website mypension.be en geven uitleg over de pensioendatum en het te verwachten pensioenbedrag. We helpen bij het indienen van de aanvraag voor pensioen.

De komende maanden organiseren we in elk gewest zitdagen. Wil je een afspraak? Stuur dan een e-mail naar uw gewest.

- Antwerpen-Kempen-Mechelen (antwerpen@acod.be): 21 mei, 4 juni (enkel Mechelen) en 18 juni.
- Limburg (limburg@acod.be): 27 mei en 25 juni.
- Oost-Vlaanderen (oost_vlaanderen@acod.be): 20 mei en 17 juni.
- Vlaams-Brabant (vlaams_brabant@acod.be): 6 mei en 5 juni.
- West-Vlaanderen (west_vlaanderen@acod.be): 13 mei en 10 juni.

Belangrijk: neem je identiteitskaart en bijbehorende pincode of de Itsme-app op je smartphone mee, zodat we de pensioeninformatie op www.mypension.be eenvoudig kunnen raadplegen.

Spoor op drift Tijd voor eerlijkheid, geen flauwekul

De federale beleidsverklaring over het spoor bukt van de ambitie: meer reizigers, meer goederen, technologische innovatie. Op papier klinkt het indrukwekkend. Maar wie draagt die ambitie? Wat betekent dit beleid voor wie het spoor effectief draaiende houdt, dag en nacht? Over die mensen blijft het akelig stil. Daarom reageren we.

Het spoorwegpersoneel wordt opgezadeld met almaar meer verantwoordelijkheden, maar kampt met een structureel personeelstekort en een hopeloos versplinterde organisatiestructuur. De overheid mikt op plus 30 procent reizigers, min 30 procent afgeschafte treinen, meer dan 90 procent stiptheid. Mooi. Maar tegelijkertijd is er een aanwervingsstop bij HR Rail en volgt alweer een 'rationalisering' van het personeelsbeleid. Zonder versterking van de werkvloer blijven zulke doelstellingen luchtkastelen. De frustratie groeit, bij het personeel en bij de reiziger.

HR Rail wordt ondertussen systematisch uitgehold. In plaats van een sterke, centrale HR-dienst voor het spoorwegpersoneel uit te bouwen, splitst men verder op tussen NMBS en Infrabel. Inmiddels blijven we zitten met twee CEO's, twee directiecomités, twee raden van bestuur, zestien directeurs... en een historisch laag personeelsbestand. Mag het even gezegd worden? Als men met droge ogen beweert dat dit efficiënt en kostenbesparend is, dan is dat pure flauwekul. Iedereen met gezond spoorwegverstand weet dat een geïntegreerd spoorbedrijf beter werkt. De bewering dat het "niet mag van Europa" of "niet meer kan" omdat NMBS en Infrabel te verschillend zijn? Nog meer flauwekul.

Tegelijkertijd sluipt de liberalisering binnen. Vanaf 2033 wordt openbare aanbesteding verplicht. En net nu komt de N-VA met het voorstel om de NMBS deels te privatiseren: 50 procent plus één aandeel voor de overheid zou volstaan. Haar idee van een 'slank, winstgevend overheidsbedrijf' laat syndicale belangen liever verdwijnen. Maar ze begrijpt haar eigen liberale logica niet. In een sector met natuur-

"Reizigers willen menselijke aanwezigheid, geen algoritme op wielen"

lijk monopolie betekent privatisering geen keuzevrijheid, wel hogere tarieven, minder service en meer publiek geld dat verdwijnt richting buitenlandse investeringsfondsen. Dan spreken we nog niet over de uitverkoop van onze eigen infrastructuur. Ook dat is flauwekul.

Laat ons duidelijk zijn: winst maken is geen kerntaak van een openbare dienst. Het spoor is een recht, geen product. Privatisering tast sociaal overleg, werkzekerheid en dienstverlening aan. Politieke inmenging mag inderdaad afnemen, maar syndicale betrokkenheid is geen probleem, het is de stem van de werkvloer. Handen af dus! Zoals honderdduizenden burgers dezer dagen in de VS roepen: "Hands off!"

Technologische vernieuwing, dan? Zeker welkom. Maar als 'one man car'-diensten (niet in het regeerakkoord, wel in de beleidsverklaring) en automatiseringen vooral dienen om personeel weg te saneren, dan zeggen wij: geen innovatie op kap van de mensen. Reizigers willen menselijke aanwezigheid, geen algoritme op wielen.

Alsof dat niet genoeg is, wordt intussen ook ons pensioenstelsel gesloopt. Onder het mom van 'harmonisering' verlengt men de referentieperiode tot een volledige loopbaan, verdwijnt de pensioenbonus en wordt wie noodgedwongen - vaak door zware en onregelmatige arbeid, fysiek en mentaal - vroeger wil stoppen, gestraft. Voorts blijven ministers en parlementsleden buiten schot: hun laatste loon telt volledig mee voor hun pensioenberekening, hun uittredingsvergoeding wordt zelfs als loopbaanjaar beschouwd. En in het parlement? Geen hervorming te bespeuren. De MR (!) houdt het been stijf. Hypocrisie

sans gêne. Ook flauwekul.

De boodschap is duidelijk: hervormingen voor de werkvloer, privileges voor de pluche. Maar wij zeggen: genoeg is genoeg. Spoorwegpersoneel verdient respect, geen sancties. Geen holle dankbaarheid, maar structurele waardering: investeren in mensen, eerlijk sociaal overleg en pensioenrechten die recht doen aan de zwaarte van ons werk.

Wij pleiten voor sociale rechtvaardigheid, waarin werknemers – en reizigers – meebeslissen over hun toekomst. Waarin de overheid haar verantwoordelijkheid neemt voor dienstverlening, in plaats van die uit te besteden aan de markt. Waarin politieke mandatarissen niet langer zichzelf uitzonderen van de regels die ze anderen opleggen.

Echte hervorming begint bovenaan en een rechtvaardig spoor begint op het perron, bij mensen die vroeg opstaan, tot in de nacht werken, in weer en wind en verantwoordelijkheid dragen.

Geen liberalisering. Geen 'modernisering' en 'harmonisering' zonder sociaal overleg. Zeker geen privatisering via de achterdeur. Het spoor is van iedereen - laat ons dat zo houden. Dat is geen flauwekul!

Günther Blauwens

Infrabel

Bedrijfscomité PBW Infrabel

Hierbij een overzicht van de besproken punten op het bedrijfscomité PBW Infrabel van maart 2025.

Veiligheidsschoenen

Er wordt een nieuwe raamovereenkomst gesloten voor veiligheidsschoenen. Het doel is op drie belangrijke gebieden verbeteringen aan te brengen: een betere buitenzool, een betere vochtregulatie en een betere enkelondersteuning. Twintig mensen zullen de schoenen testen en elke schoen moet een score van 7/10 halen. Het nieuwe raamcontract gaat in 2026 in.

Ergonomie

In 2024 werd een nieuwe wetgeving inzake ergonomie ingevoerd. Op vraag van de afgevaardigden van de ACOD stelde de directie ons de impact van deze wetgeving op Infrabel voor.

Op 15 mei 2024 werd in het Belgisch Staatsblad nieuwe regelgeving gepubliceerd met betrekking tot ergonomie op het werk en preventie van musculoskeletale aandoeningen (MSA) op het werk, namelijk het koninklijk besluit (KB) van 19 maart tot wijziging van boek VIII van de codex over het welzijn op het werk wat betreft ergonomie op het werk en preventie van musculoskeletale aandoeningen op het werk.

Infrabel moet een ergonomische risicoanalyse uitvoeren. Deze wijzigingen zijn bedoeld om het welzijn op het werk te verbeteren door de klemtoon te leggen op een preventieve en multidisciplinaire aanpak. Ze versterken ook de rol van preventieadviseurs Ergonomie bij het beoordelen en invoeren van passenmaatregelen (zie afbeelding).

Voor 2025 is het de bedoeling om met terugwerkende kracht risicoanalyses van arbeidsmiddelen uit te voeren: 265 arbeidsmiddelen zullen worden onderzocht. De veiligheidsfiches zullen worden aangepast om er ergonomische informatie (zoals gewicht en trillingen) en adviezen in op te nemen. Er komt ook een risicoanalyse voor beeldschermwerk en voor elk nieuw arbeidsmiddel.

Preventie van Musculoskeletale Aandoeningen (MSA)

Je kan meer info vinden op de Sharepoint van Infrabel onder: HR Ruimte > Welzijn op het Werk > Veilig werken > Ergonomie. Een applicatie Ergoscore zal gebruikt worden om de ergonomische risicoanalyses uit te voeren. Op dit moment is dit reeds het geval in Bascoup.

We vragen het bedrijfscomité om de risicoanalyses van de 265 arbeidsmiddelen op te volgen en de Ergoscore ook op andere sites te gebruiken. De directie zegde dat deze kwestie zich nog in een vroeg stadium bevindt en dat ze na de test in Bascoup zal worden geëvalueerd.

Dit punt maakt ook deel uit van het Jaarlijkse Actieplan.

Permanenties I-O.1

Op verzoek van de ACOD Spoor gaf het management een update over de 3x8-permanenties. Het management stelde drie verbeterpunten voor.

- Een startpagina om informatie over interventies samen te brengen. Een nieuwe PowerApps-toepassing zal binnenkort operationeel zijn.

- Aanpassing van de activiteitzones. Hiervoor zal een regelgevend kader worden opgesteld. Personeelsleden die buiten hun area opereren, zullen bijvoorbeeld niet in de complexe infrastructuur werken en ze zullen hun werk kunnen weigeren als ze zich er niet goed bij voelen.

- Er zal een leerplan worden opgesteld voor personeel dat op de permanenties werkt. Over de PBM's zal met het betrokken personeel worden gesproken om te bepalen welke ze nodig hebben.

Seinzalen: kadercontract stoelen

ACOD Spoor zette dit onderwerp op de agenda. Het contract is onderworpen aan de regels voor openbare aanbestedingen. Het bestek bevat technische en ergonomische criteria. Het contract heeft een looptijd van 4 jaar (+1).

De criteria werden beoordeeld op 100 punten:

- prijs (40)
- technisch (30)
- ergonomie en comfort (24)
- garantie (3)
- levertijd (3).

De SEDUS mr24 stoel werd gekozen als onderdeel van het raamcontract. De resultaten van de tests gaven een tevredenheidspercentage van 95,6 procent door 20 geraadpleegde proefpersonen in Brussel. In 2025 ging een nieuw raamcontract van start voor 485 stoelen. Het verbaast ons dat zo weinig mensen over deze stoelen hun mening hebben mogen geven en ook dat de andere seinzalen niet zijn geraadpleegd. Er moet worden opgemerkt dat deze stoelen om de drie jaar zullen worden vervangen, en dat ze een keer per jaar grondig zullen worden schoongemaakt. Als er een probleem is met een stoel, wordt deze direct vervangen.

Mobiele GSM-R

De ACOD stelde vragen over het gebruik van de GSM-R mobiele telefoon in de seinzalen. De instructies voor het gebruik van deze mobiele telefoon lijken erg ingewik-

keld. De directie bevestigde dat dit een tijdelijke oplossing is voor als het DICA-systeem uitvalt.

Gebruik Infrabel-toepassingen ORTEC, Outlook, FIORI, APEX enz.

We vroegen de toegang tot deze toepassingen gebruiksvriendelijker en sneller te maken. De directie antwoordde dat ze de toegang via Itsme aan het onderzoeken is.

Gsm's gebruikt door de permanenties

We stelden de directie ook vragen over het gebruik van de dienst-gsm's van de permanenties. Het personeel moet zich elke keer dat het een dienst begint aanmelden

met zijn persoonlijke mobiele telefoon. De directie bevestigde dat dit problemen veroorzaakt (late sms-bevestigingen enz.) en dat ze op zoek is naar een oplossing.

Reglementering alcohol en drugs

Tijdens discussies over de nieuwe regels voor drugs- en alcoholtests in de Nationale Paritaire Subcommissie vroeg de ACOD welke preventieve maatregelen het management had genomen. De preventie van alcohol- en drugsmisbruik kan immers niet beperkt worden tot het afnemen van tests. De directie lichtte toe dat er sinds 1 januari 2011 een nultolerantie is. Er is geen alcohol meer in het bedrijfsrestaurant. Geen alcohol tijdens of vlak voor werktijd en ui-

teraad geen drugs. De regels zijn duidelijk, met reglementeringen die onder andere collectieve preventieve tests omvatten. Er worden bewustmakingscampagnes georganiseerd, zoals Tournée Minérale en veiligheidsconferenties.

Als je problemen ervaart met alcohol of drugs, aarzel dan niet om contact op te nemen met de militant van je vakbond, die je zal wijzen op de oplossingen die bij Infrabel zijn ingevoerd.

Zie ook de IDEWE-pagina <https://www.idewe.be/-/alcohol-drugs-en-medicatie-op-het-werk>.

Tony Fonteyne

Infrabel Verkeersleiders verliezen 500 euro bruto per maand aan pensioen

We hebben in vorige edities al verschillende prognoses berekend voor bepaalde beroeps categorieën als voorbeeld. Deze keer hebben we die van de verkeersleiders onder de loep genomen.

Verhoging pensioenleeftijd

Jan en Alicia zijn verkeersleiders niveau 3 en 2. Ze zijn in het jaar 2000 op 21-jarige leeftijd in dienst getreden. Volgens de huidige regels kunnen ze op 62-jarige leeftijd met pensioen. Morgen moeten ze minstens tot hun 63ste en zelfs tot hun 64ste werken. Als ze na hun studie in september zijn beginnen werken, telt het eerste jaar niet meer mee voor hun pensioen.

Hoeveel pensioenverlies?

- Onder de huidige regels zal Jan, die verkeersleider niveau 3 (VKL3) is, een pensioen hebben van 3.754 euro bruto per maand. Door de Arizona-maatregelen zal zijn pensioen met 232 euro bruto per maand dalen tot 3.522 euro bruto per maand, een verlies van 55.680 euro over 20 jaar.

- Voor Thomas (VKL3), die in 2010 op 21-jarige leeftijd in dienst kwam, zal zijn bruto-pensioen nog meer dalen: 514 euro minder, of 3.240 euro bruto per maand. Een verlies van 123.360 euro over 20 jaar.

- Volgens de huidige regels zal Alicia, die verkeersleider niveau 2 (VKL2) is, een pensioen hebben van 3.915 euro bruto per maand. Met de Arizona-maatregelen zal haar pensioen met 225 euro bruto per maand dalen, of 3.690 euro bruto per maand. Een verlies van 54.000 euro over 20 jaar.

- Voor Lotte (VKL2), die in 2010 op 21-jarige leeftijd toetrad, zal haar bruto-pensioen nog meer dalen: 492 euro minder of 3.423 euro bruto per maand. Een verlies van 118.080 euro over 20 jaar.

Voor een werknemer die vandaag in dienst treedt, zal het verlies nog groter zijn. Dit zijn voorbeelden met een volledige loopbaan bij de Belgische spoorwegen en zonder bevordering. Met een bevordering tot VKL1, bijvoorbeeld, halverwege de carrière, zal het verlies nog groter zijn. Voor mensen met een gemengde loopbaan (privé-publiek) zal de impact van deze maatregelen anders zijn en waarschijnlijk nog erger.

Tony Fonteyne

NMBS - HR Rail - Infrabel

Paritair sprokkelnieuws

We geven hier een gelimiteerd overzicht van discussiepunten op paritair niveau. Syndicale activiteiten blijven immers niet beperkt tot wat men verneemt op de sociale media of in de pers. Niet alles is immers hot of sensationeel, maar daarom is het zeker niet van minder groot belang. ACOD Spoor is als erkende vakbond actief op alle spoordomeinen en waakt over het algemeen belang van alle spoorwegmensen. Hieronder enkele besproken punten op de nationale paritaire subcommissie (NPSC) van maart 2025.

Interpretatie ARPS 541 (rust, prestaties en overuren) door Infrabel

Sinds 1 april 2025 gelden de nieuwe regels voor prestaties en overuren ook bij Infrabel. Om deze overgang voor te bereiden, hebben de vakbonden twee vergaderingen gehouden met de directie. Tijdens deze gesprekken hebben we de interpretatie vernomen van het artikel dat bepaalt wat als 'arbeidstijd' wordt beschouwd (artikel 24 van RGPS 541). Zo moet de reistijd tussen de werkzetel en de arbeidsplaats van de werknemers als werktijd worden beschouwd en dus binnen de grenzen vallen die door ARPS 541 zijn vastgesteld. Voor de cyclus Tracks betekent dit 9 uur per dag, 40 uur per week en 160 uur over vier weken.

De interpretatie van het management is echter anders. Het maakt een onderscheid tussen werktijd en reistijd.

Bijvoorbeeld: 8 uur effectief werk + 1 uur reistijd = 9 uur arbeidstijd. Volgens de directie moet het uur reistijd niet worden verantwoord als 'overwerk', maar als een uur onder de onderafdeling 'In toepassing van §24 van ARPS 541'. Volgens de interpretatie van het management kunnen deze uren uiterlijk op 31 maart van de vaste referentieperiode van 12 maanden in tijd worden teruggevorderd. Als klap op de vuurpijl beweerde de directie dat de arbeidstijd, inclusief woon-werkverkeer, niet beperkt is tot 9 uur per dag en 40 uur per week (in de cyclus Tracks), maar tot 11 uur per dag en 50 uur per week.

Tijdens de besprekingen probeerde de directie ons gerust te stellen door te verklaren dat "er niets verandert ten opzichte van vandaag" en dat "de werknemers hun reistijd tijdens de week kunnen recupereren". Wij blijven bij ons standpunt dat de interpretatie van het management van artikel 24 van ARPS 541 onjuist is en dat de limieten van 40 uur per week, 9 uur per dag en 160 uur over vier weken gerespecteerd moeten worden.

Personeelsleden met leidinggevende functie

De voorgestelde wijziging van het koninklijk besluit van 12 februari 1970 definieert personeelsleden met een graad van 3+ tot 0 of een functie van klasse 6 tot 1 als personeelsleden met een leidinggevende functie. Personeelsleden in een leidinggevende functie hebben geen recht op de toelage voor hulpverlening. Het management bevestigde dat niet alle statutaire personeelsleden in rang 3 personeelsleden met een leidinggevende functie zijn. Personeelsleden in de rangen 6 tot en met 1 zijn contractuelen in het kader van NRP.

Wijziging prestaties tijdens gegarandeerde dienstverlening

Tijdens de stakingen werd de planning van sommige personeelsleden aangepast terwijl ze met verlof waren. De directie bevestigde dat deze personeelsleden moeten worden gecontacteerd en geïnformeerd.

Aanvragen overuren buitengewone vermeerdering van werk

Wij herhaalden onze vraag om de informatie te verbeteren die is opgenomen in de aanvragen voor het toestaan van overuren in geval van buitengewone vermeerdering van werk. Sommige onmiddellijke chefs zijn niet op de hoogte van de aanvragen die op hen betrekking hebben en het aantal gevraagde uren is veel te hoog (500 uur voor vier personen gedurende 10 dagen!).

Herwaardering lassers

We stelden vragen over de situatie van de lassers. Dit zijn werknemers van rang 7 van wie er meer en meer competenties gevraagd worden. We vroegen overleg om de situatie van deze werknemers te verbeteren. De directie neemt dit verzoek in overweging.

Tony Fonteyne, Nicky Masscheleyn

Acties Weer op de barricades!

Zowel op sectoraal als interprofessioneel niveau regende het de voorbije weken terecht acties. ACOD TBM stond daarbij altijd mee op de voorgrond. Een beknopt overzicht.

Onze sectorale actie voor meer en betere diensten op 12 maart was een schot in de roos. De slagkracht die ieder lid toonde door zijn of haar ongenoegen te laten blijken en het werk neer te leggen, gaf onze lokale onderhandelaars sterkere invloed om tot oplossingen te komen. Ondertussen lopen de gesprekken voort, sommige met succes, andere nog steeds zoekend naar oplossingen die werkbaar zijn voor iedereen. Voor onze onderhandelaars is het van cruciaal belang te weten dat zij kunnen teruggrijpen naar de solidariteit binnen heel De Lijn. Goede diensten en roosters voor iedereen is ons streefdoel.

Ook op 31 maart kon het ABVV op onze steun rekenen. De maatregelen die de Arizona-regering voorschotelt, vormen ook voor zij die werken bij De Lijn een zware dobber. Meer flexibiliteit en minder mogelijkheden voor een eindloopbaanregeling zijn onaanvaardbaar. Daarbovenop nog langer werken voor we op pensioen kunnen gaan, maakt onze jobs die nu al hyperflexibel zijn nog minder aantrekkelijk. Terwijl wij al jaren pleiten voor werkbaar werk, organiseert de regering tegenovergestelde. We zullen dan ook niet aarzelen opnieuw actie te voeren om hierin verandering te krijgen.

Middenveld

Na verscheidene kleinere lokale acties, slaagden diverse middenveldorganisaties erin hun krachten te bundelen tot een gemeenschappelijke actie. Van klimaat- tot ouderen- en reizigersorganisaties: alle waren vertegenwoordigd. Natuurlijk kon ACOD TBM hier mee aan de kar. De jongste jaren versterkten wij band met deze middenveldorganisaties, door met hen in gesprek te gaan en vooral door het verschaffen van voldoende informatie. Zo verhoogen wij de kennis van deze organisaties en zorgen wij ervoor dat ze gewapend zijn tegen mogelijke kritiek van hen die niet hoog oplopen met ons openbaar vervoer. Stan Reusen, onze federaal secretaris, bracht tijdens deze actie deze kernboodschap: "Samen moeten we strijden voor een goed openbaar vervoer en we mogen ons zeker niet uit elkaar laten spelen, wij delen hetzelfde belang met zowel klimaat-, ouderen- als reizigersorganisaties. Het enige wat verschilt, zijn de accenten."

ABVV-senioren

Op 24 maart organiseerden de ABVV-senioren een debat over het openbaar vervoer in Brussel. Zowel onze collega's van ACOD Spoor als TBM waren hierop uitgenodigd. Het werd een boeiende dag met vele vragen uit het publiek. Hoe het nu verder moet met het openbaar vervoer? In de ongerustheid over onze sector die steeds meer wordt gericht op 'vraag-gestuurd aanbod' en steeds minder zijn sociale rol opneemt, kunnen wij alleen maar

inkomen. De opeenvolging van regeringen met een steeds meer liberaal beleid zijn hiervan rechtstreeks de oorzaak.

De vraag is hoe het nu verder moet? We zagen vele gedreven mensen die niet bij de pakken willen blijven zitten en samen met ons zeker de strijd willen aangaan voor een openbaar vervoer waarop we allen trots kunnen zijn. Een ding staat vast: hierop komt nog een vervolg!

Stan Reusen

Algemene staking ACOD Post op post op 31 maart 2025

Op 31 maart was er een algemene nationale staking. Overheidsdiensten, bedrijven, dienstenleveranciers legden overal in België het werk neer tegen de plannen van de regering De Wever. Waarom staakte ACOD Post mee?

In de vorige editie van Tribune lichtten we jullie al in over de regeringsplannen. De regering wil besparen in de pensioenen, de ziekteverzekering, de eindloopbaanregelingen, de vergoedingen voor nachtarbeid, de werkloosheid. Zij zet ook een aanval in op migranten. Zoals toen al gezegd, zullen de zwakkeren betalen. De sterkste schouder dragen minimaal bij.

Specifiek voor bpost is er een vermindering van de overheidsdotatie in het kader van het beheerscontract gepland. De regering wil de dotatie terugschroeven van 125 miljoen naar 75 miljoen euro en dit zal ongetwijfeld een weerslag hebben op ons kantorennetwerk. Wil de nieuwe regering nog een kantoor in elke gemeente? Wat met de dienstverlening aan de burger? Er blijven nog vele vragen over de invulling van het nieuwe beheerscontract, maar hetzelfde doen met 40 procent minder toelage is onmogelijk. Dit is wat de nieuwe regering voor ogen heeft: minder openbare diensten en minder dienstverlening.

Ook wordt er gesproken over het oprichten van een defensiefonds. Dit fonds zal worden gebruikt om te investeren in defensie opdat de NAVO-norm kan worden gehaald. Er is geld nodig om dit fonds op te richten. Waar wil de regering dit halen?

Door 'niet-strategische overheidsparticipaties' te verkopen, wordt gezegd. De Belgische staat heeft aandelen in verscheidene overheidsbedrijven, banken, verzekeraars, investeringsfondsen, farma- en biosector en privé-bedrijven. Enkele voorbeelden: Ethias, Ageas, BNP Paribas, Belfius, Dexia, Umicore, Brussels Airport, maar ook Proximus en bpost. De regering vindt dat onder meer de overheidsbedrijven Proximus en bpost geen strategische participaties zijn, dus deze staan op het lijstje van eventueel te verkopen participaties.

De Belgische overheid heeft momenteel 51,04 procent van de aandelen van bpost in handen. Als zij minderheidsaandeelhouder wil worden, kan ze veel aandelen verkopen. Maar kameraden, dat wil zeggen dat wij dan een privaat bedrijf zullen worden, met alle gevolgen die daaraan verbonden zijn. Dit kan vele vormen aannemen: bpost kan dan zijn verlieslijdende activiteiten afstoten, de dienstverlening kan in het gedrang komen, maar ook de arbeidsvoorwaarden kunnen worden aangepast.

Wat hierboven beschreven werd, is de reden waarom wij mee actie hebben gevoerd en gestaakt op 31 maart. Wij willen geen vermindering van dienstverlening, geen uitverkoop van bpost, geen privatisering. Zolang deze regering die plannen heeft, blijft ACOD Post mee actie voeren.

Geert Cools

Ziek bij bpost? Hoe vermijd je loonverlies?

We ontvangen heel wat meldingen van collega's die worden geconfronteerd met inhoudingen op wedde, als gevolg van onregelmatigheden bij het melden van hun ziekteverlof. Dit kan je voorkomen door de voorgeschreven procedure nauwgezet te volgen. Wat moet je doen?

Er zijn twee procedures van toepassing, afhankelijk van waar je werkt:

- de 'lokale procedure' is van toepassing voor alle personeelsleden uit het netwerk van Mail & Parcels Organisation
- de 'centrale procedure' is van toepassing voor alle andere personeelsleden.

1. Meld je afwezigheid wegens ziekte via de bpost4me-app.
2. Neem telefonisch contact op met je onmiddellijke chef. Indien je deze niet kan bereiken, neem je contact op met je N+2. Indien je nog geen gebruik maakt van de bpost4me-app, moet je ook contact opnemen met HRCC (centraal).
3. Indien je niet op je woonplaats aanwezig bent, meld dan ook je voorlopige verblijfplaats.
4. Meld je ziekte telefonisch **voor het begin van je vacatie** aan je onmiddellijke chef (medewerkers netwerk) of HRCC (medewerkers centrale diensten).
5. Indien je één dag afwezig bent zonder medisch attest (maximaal drie dagen per kalenderjaar) vermeld je dit. Zo niet, dan wordt de afwezigheid van één dag geboekt als ziekte met attest en moet deze bijgevolg gedekt worden door een medisch attest.
6. Raadpleeg zo snel mogelijk een arts, zeker binnen de drie kalenderdagen na aanvang van je afwezigheid wegens medische redenen.
7. Zodra je over het medisch attest beschikt, pas je de exacte duur van de afwezigheid aan in de bpost4me-app. Als je de bpost4me-app nog niet hebt geïnstalleerd, contacteer dan HRCC. Neem telefonisch contact op met je onmiddellijke chef en indien je deze niet kan bereiken, met je N+2 om je afwezigheid te melden.

8. Van zodra je in het bezit bent van het medisch getuigschrift, laad je het op via de bpost4me-app. Indien je de bpost4me app nog niet hebt geïnstalleerd, dan kan je het getuigschrift doorsturen via e-mail naar hrcc@bpost.be of via Contact HRCC. Indien je niet over een internetconnectie beschikt, moet je het certificaat overmaken aan HRCC per post (Postbus 22247- 1100 Brussel). Vergeet niet een persoonlijk etiket te kleven in een lege zone, bij voorkeur op de voorzijde van het getuigschrift. Het is zeer belangrijk dat de gegevens op het medisch getuigschrift goed leesbaar zijn.

9. **LET OP!** Indien HRCC het attest niet binnen een termijn van tien werkdagen vanaf de eerste dag van je werkonbekwaamheid ontvangt, zal de afwezigheid worden beschouwd als onwettige

afwezigheid voor de dagen waarvoor geen attest of niet tijdig een attest werd overgemaakt aan HRCC. Je ontvangt voor deze periode dan ook geen loon. Het bedrag dat je eventueel al uitbetaald kreeg voor de dagen van afwezigheid, wordt dan ten vroegste de volgende maand afgehouden van je salaris.

10. Ben je minder dan vier weken afwezig wegens ziekte, dan kan je in principe het werk gewoon hervatten. Toch raden we aan je onmiddellijke verantwoordelijke te verwittigen zodat hij je terug kan inplannen. Indien je vier weken of langer afwezig bent wegens ziekte, moet je de onmiddellijke chef verwittigen, zodat hij een gezondheidstoezicht kan aanvragen bij Cohezio (de toelating van de arbeidsarts is nodig ten laatste binnen de tien werkdagen na de hervatting).

Ben je contractueel medewerker, meld dan het ziekteverlof ook altijd aan je ziekenfonds. bpost betaalt gedurende de eerste 30 kalenderdagen van het ziekteverlof je loon (= gewaarborgd loon). Vanaf de 31ste dag heb je recht op een uitkering van het ziekenfonds.

Opgelet: wanneer je na een werkhervatting opnieuw ziek wordt, moet je minstens veertien dagen het werk hervat hebben om recht te hebben op gewaarborgd loon. Indien dit niet het geval is, wordt de ziekteperiode als 'herval' beschouwd en is de uitkering van het ziekenfonds van toepassing. Enkel wanneer de tweede ziekteperiode het gevolg is van een andere ziekte of ongeval dan tijdens de eerste periode, heb je opnieuw recht op gewaarborgd loon. Het is belangrijk dat de arts op het attest van je tweede ziekteperiode aanduidt dat het om een andere ziekte gaat.

ACOD Post hoopt in de eerste plaats dat jullie allen gezond en wel zijn. Maar indien je toch ziek wordt, is het belangrijk de voorgeschreven procedures te volgen opdat bpost niet aan je centen zit.

Bron: HR4me

Marianne Peeters

Verbetering van het sectoraal pensioenplan voor loon- en arbeidsvoorwaarden > 2002?

ACOD Gazelco nam het initiatief om via een sectorale collectieve arbeidsovereenkomst de aanzet te geven om het pensioenplan voor collega's met loon- en arbeidsvoorwaarden > 2002 (de zogenaamde Nieuwe Arbeidsvoorwaarden of afgekort NAV) te verbeteren, omdat dit onvoldoende kapitaal genereert op het einde van de loopbaan in vergelijking met de resultaten van het pensioenplan voor de collega's met loon- en arbeidsvoorwaarden < 2002 (de zogenaamde Oude Arbeidsvoorwaarden of afgekort OAV).

Reeds vele maanden trachten we via zeer moeizame onderhandelingen een wezenlijke verbetering te realiseren, maar tot nog toe waren alle patronale voorstellen onvoldoende om te kunnen spreken over een echte verbetering. ACOD Gazelco heeft, binnen een gemeenschappelijk vakbondsfront, gepleit voor een verbetering via een substantiële verhoging van de patronale bijdragen in hun pensioenplan en een hogere garantie van de rendementen die gehaald kunnen worden op beleggingen in de pensioenfondsen.

Ondertussen werd overeengekomen dat voor 1 juli 2025 een resultaat tot stand zou moeten komen, dat eerst nog aan onze leden ter goedkeuring zal voorgelegd worden. Indien dit toch niet aanvaard zou worden, zal een strijdvaardige houding moeten aangenomen worden tegenover de werkgevers. Dan zou het immers kunnen dat enkel nog via acties een gedragen resultaat wordt bereikt dat voldoende tegemoetkomt aan de vraag die initieel door ACOD Gazelco gesteld werd.

Jan Van Wijngaerden

Acties tegen de federale regeringsmaatregelen

ACOD Gazelco herhaalt dat ook alle werknemers in de sector Gas en Elektriciteit, zowel allen die ressorteren onder de bevoegdheid van het Paritair Comité 326 als de statutaire ambtenaren, getroffen zullen worden door de vele maatregelen die door de federale regering zullen genomen worden. Wetten en uitvoeringsmodaliteiten moeten nog wel eerst tot stand komen, maar iedereen kan ervan uitgaan dat deze er zullen komen.

Het gaat bovendien niet enkel over de actieve werknemers, maar ook over alle anderen zoals werklozen, gepensioneerden, langdurig zieken enzovoort. Veel meer positieve aandacht ging in het regeerakkoord naar ondernemingen en zelfstandigen, die alweer bevoorrecht worden door een

almaar rechtser wordende federale regering. Dé sleutel om onze sociale zekerheid voldoende performant te houden voor al degenen die deze nodig hebben, zou een ernstige fiscale hervorming kunnen zijn, waarbij iedereen en ook alle vormen van bedrijvigheid op een gelijkwaardige manier bijdragen tot de financiering ervan.

In veel debatten komt uitsluitend aan bod wat er zou kunnen ontsporen aan de uitgavenkant van de sociale zekerheid en de te eenzijdige benadering van een oplossing hiervoor, namelijk via besparingsmaatregelen. Maar heel wat minder of veelal helemaal niet gaat het over hoe een rechtvaardiger bijdragesysteem er zou kunnen voor zorgen dat de sociale zekerheid wel degelijk voldoende gefinancierd

blijft. Dat rechtvaardiger systeem wordt al zeer lang voor velen en veel bedrijfstvormen niet toegepast. Met een steeds rechtser wordende overheid zal dit helaas niet ten goede veranderen. Daartegen verzet ook ACOD Gazelco zich.

De bijgevoegde foto's tonen sfeerbeelden van stakingsacties die op 31 maart gevoerd werden in onze sector. Zowel in Vlaanderen (bij Fluvius in Mechelen en Melle), in Brussel (BNO) als in Wallonië (zoals aan de kerncentrale van Tihange en gascentrale van Amercoeur, allebei van Electrabel) werden stakingspiketten opgevoerd.

Jan Van Wijngaerden

CONTACT

Jan Van Wijngaerden | 02 508 58 68 | jan.vanwijngaerden@acod.be

Proximus Proactieve leertrajecten: ruim onvoldoend

Op de agenda van het jongste paritair comité stond het leer- en ontwikkelingsplan voor 2025. Het omvat niet alleen de bedrijfsinitiatieven op het vlak van toekomstige vaardigheden, artificiële intelligentie, leiderschap en de specifieke opleidingsplannen voor elke Business Unit, maar ook de zogeheten 'proactieve leertrajecten'. Maar wat zijn dat nu precies?

Om het met de woorden van Proximus te zeggen: "Er worden proactieve trajecten uitgezet om de interne mobiliteit naar de gebieden met de grootste behoeften verder te stimuleren. Ze bieden medewerkers de kans om zich te oriënteren op nieuwe loopbaanpaden in deze gebieden." In mensentaal: een proactief leertraject bereidt een medewerker dus voor om te solliciteren voor een toekomstgerichte job.

Uiteraard is opleiding de sleutel tot groei voor de medewerkers en is de nood aan bijscholing groter dan ooit. Technologieën veranderen, beroepen transformeren en de vaardigheden die vandaag van essentieel belang zijn, kunnen morgen achterhaald zijn. Medewerkers moeten klaargestoomd worden voor de toekomst.

Wij maken ons echter grote zorgen. In dit dossier zijn welgeteld vier (!) proactieve leertrajecten terug te vinden. Wij sommen ze even voor u op: Retail Sales Representative, Phone Sales Representative, Technician End Equipment en Project Manager. De ACOD had meer, veel meer, verwacht dan dit beperkte lijstje, en

is dan ook bijzonder teleurgesteld na maandenlang aandringen voorgeschoteld te krijgen.

Proximus schiet alvast inzake toekomstgerichte opleidingen tekort en dat is geen klein probleem. Het is een bedreiging voor de werkzekerheid, de innovatiekracht van het bedrijf en de motivatie van de medewerkers. Medewerkers moeten de kans krijgen zich te ontwikkelen en mee te groeien met de veranderende eisen op werkgebied. Zonder die kans dreigt talent verloren te gaan en neemt de druk toe. De lijst met voorgestelde trajecten moet dan ook zo snel mogelijk uitgebreid worden.

Het moet dus anders en beter. Die krachtige boodschap hebben wij meegegeven aan de directie.

Annuska Keersebilck

BAC en Skeyes De vele wissels bij HR: een zorgwekkende trend!

ACOD Telecom Vliegwezen kijkt met steeds toenemende bezorgdheid naar de vele wissels bij de top van HR van zowel Brussels Airport Company als Skeyes. Wat een stabiele pijler in bedrijven zou moeten zijn, lijkt al langer een draaideur geworden waarin HR-professionals slechts kort vertoeven voordat ze weer vertrekken.

Wat de oorzaken van dit hoge verloop ook mogen zijn, wanneer die 'HR-toppers' frequent van positie wisselen, zijn het in de eerste plaats de medewerkers die de gevolgen ervan dragen. Zij krijgen niet alleen te maken met instabiel personeelsbeleid, maar ook met voortdurend wisselende leidinggevendenden die telkens opnieuw hun stempel willen drukken. Dit heeft directe gevolgen voor hun werkervaring, hun vertrouwen in het management en de sociale dynamiek in het bedrijf.

Wij zullen ons blijven inzetten om ervoor te zorgen dat medewerkers niet langer die gevolgen moeten dragen. We zullen blijven

pleiten voor een consistente en sterke HR-structuur waar afspraken worden nageleefd, de sociale dialoog wordt versterkt en me-

dewerkers zich kunnen richten op hun werk, zonder onzekerheid over hun rechten en arbeidsvoorwaarden.

De ACOD roept de betrokken werkgevers dan ook op om in te zetten op een duurzaam HR-beleid zodat de toekomst de stabiliteit

kan brengen die de medewerkers verdienen. Want ja, een sterke en stabiele HR-afdeling is in het belang van iedereen: van de individuele medewerker tot de bredere organisatie!

Annuska Keersebilck

Bedankt voor jullie massale deelname aan de algemene staking op 31 maart!

Het Vijfsporenbeleid Een opgave zonder middelen

Het Vijfsporenbeleid van de Vlaamse overheid moest de aanzet geven tot een modern en rechtvaardig personeelsbeleid. Maar de realiteit op de werkvloer is allesbehalve rooskleurig. Het zogenoemde 'loonhuis' als fundament van deze hervorming, blijkt onbetaalbaar te zijn. Dat is slechts het begin van de problemen.

De uitgangspunten waren nochtans helder: eerlijke verloning, transparante voorwaarden en meer zorg voor het personeel. Maar vandaag zien we hoe de Vlaamse regering zich ernstig heeft verkeken op de werkelijke kosten. Slechts 15 procent van de personeelsleden is intussen overgestapt naar het nieuwe loonhuis en toch is het volledige voorziene budget van 40 miljoen euro al opgesoupeerd. De beloofde extra middelen blijven uit. In plaats van bijkomende financiering, worden de kosten doorgeschoven naar de entiteiten – de departementen en agentschappen – die al kampen met structureel onvoldoende gefinancierde personeelsbudgetten.

Financiële gaten, menselijke gevolgen

De vorige Vlaamse regering voorzag in 40 miljoen euro voor de uitvoering van het Vijfsporenbeleid. Maar zelfs met slechts een fractie van het personeel in het nieuwe systeem, is dit budget ontoereikend. De entiteiten moeten nu zelf de extra kost dragen, met dramatische gevolgen: geen bevorderingen, niet-verlengde contracten en steeds meer 'onvoldoende' evaluaties – een duidelijke voorbereiding op ontslag. Dan vergeten we nog de 'endogene' groei: de vergrijzing, het stijgend aantal oudere werknemers en het feit dat mensen langer moeten blijven werken. Zonder ingrijpen, dreigt een sociaal slagveld. Ook het jaarlijks evaluatiesysteem van personeelsleden wordt steeds meer aangewend als besparingsinstrument. In normale omstandigheden stijgt een werknemer die zijn job naar behoren uitvoert met één trap. Wie minder presteert, krijgt niets. Wie boven verwachting presteert, stijgt twee trappen. Maar wij vrezen dat er dit jaar veel nullen zullen vallen en quasi geen tweeën. Ook hier wordt zonder omwegen bespaard op de rug van het personeel, via

“Zonder garantie op degelijke financiering, klinken de mooie woorden hol”

een systeem dat oorspronkelijk bedoeld was om motivatie en inzet te belonen.

Verkeerd beeld van modernisering

Wij merken op hoe het personeel dat hoopte op verbetering, geconfronteerd wordt met een beleid zonder financiële onderbouw. Zolang de middelen ontbreken, blijft deze hervorming dode letter. Zoals al te vaak in het verleden belooft de overheid structurele verbeteringen, maar blijft de uitvoering steken bij loze woorden.

De gevolgen zijn intussen pijnlijk zichtbaar: overwerkte teams, frustratie over onduidelijke loopbaantrajecten, oneerlijke behandeling en een groeiend gevoel van onveiligheid op de werkvloer. De druk wordt verhoogd, de middelen verlaagd. En het zijn opnieuw de mensen op het terrein die de prijs betalen.

De noodzaak van een structurele oplossing

De ACOD blijft zich onverminderd inzetten voor een rechtvaardige behandeling van het overheidspersoneel. Wij eisen een structurele oplossing voor de financiering van het Vijfsporenbeleid. De Vlaamse regering moet haar verantwoordelijkheid opnemen en voldoende middelen reserveren om haar eigen beloften waar te maken. De rekening mag niet langer worden doorgeschoven naar de entiteiten en hun personeelsleden.

Acties en mobilisatie

Wij roepen onze leden op zich te blijven verzetten tegen deze onhoudbare situatie. Samen moeten we opkomen voor onze rechten: een eerlijk loon, transparante voorwaarden en een personeelsbeleid dat wel uitvoerbaar is.

De ACOD blijft strijden voor een eerlijke en duurzame uitvoering van het Vijfsporenbeleid. Zolang er geen garantie is op degelijke financiering, klinken de mooie woorden hol. Laten we samen blijven mobiliseren voor een rechtvaardige toekomst voor alle werknemers van de Vlaamse overheid.

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat

Raad van Beroep Het aantal zaken neemt toe

In de vorige editie van Tribune berichtten we over onze geslaagde opleiding voor assessoren en verdedigers. Dat het aantrekken van nieuwe krachten broodnodig was, wordt aangetoond door het schijnbaar groeiend aantal van beroepschriften die het Agentschap Overheidspersoneel ontvangt van het statutair personeelsbestand.

Waar 2024 werd afgesloten met 29 zittingen van de Raad van Beroep zitten we op het moment van schrijven - medio april 2025 - al aan 20 cases. Belangrijk hierbij te vermelden is dat er in 2024 al zittingen gehouden werden in januari, dit jaar vond de eerste Raad van Beroep pas eind maart plaats. Opmerkelijk: 80 procent van de beroepschriften gaat over een niet-akkoord met de evaluatie 'onvoldoende' voor werkjaar 2024.

We houden dan ook ons hart vast voor de toekomstige cases binnen het nieuwe salarissysteem volgens evaluatie, waar de jaarlijkse salarisevolutie in vraag gesteld kan worden. Een salarisbeslissing 'onder verwachting' of 'volgens verwachting' zal immers voor advies voorgelegd kunnen worden aan het adviesorgaan als het personeelslid niet akkoord gaat met de genomen beslissing.

Dit orgaan, ook opgericht voor contractuele personeelsleden die hun ontslagintentie willen aanvechten, kwam sinds half december slechts twee keer ter zitting samen en in beide gevallen werd het contractuele personeelslid ontslagen. In de eerste case besliste de betrokken entiteit zelfs het unaniem advies om niet te ontslaan naast zich neer te leggen. Dit laat ons besluiten dat deze beroepsmogelijkheid weinig om het lijf heeft, behalve dan

dat het personeelslid drie maanden extra ontslagvergoeding krijgt.

Terug naar de Raden van Beroep: ongeveer de helft van de voor dit jaar reeds gekende beroepschriften werd ingediend door leden van ACOD. Als lid van onze vakbond kan je in geval van een Raad van Beroep rekenen op onze ervaren en gedreven verdedigers die samen met jou de hele procedure van a tot z doorlopen. Daarnaast stellen wij ook voor elke zitting bezielde en kritische assessoren aan die op hun beurt een belangrijk deel uitmaken van het proces.

Voor meer informatie over de Raad van Beroep en het adviesorgaan verwijzen we graag door naar uw lokale ACOD-afgevaardigden.

Tom De Jonghe, Geert Dermaut

DG Stratcom-Defensie

Defensie

Onbetaalde trouw: waarom militairen zeven jaar lang gratis werken

In het publieke debat worden militairen vaak profiteurs genoemd, want zij mogen nog steeds op 56 met pensioen. Wat een vertekend beeld is dat!

Onzichtbaar, dat zijn militairen. Zij draven niet op in talkshows, eisen geen media-aandacht en blijven doorgaans ver weg van politieke spelletjes. Maar deze stille toewijding heeft een prijs: een schrijnend gebrek aan erkenning. Vandaag de dag zijn militairen in ons land nog steeds tweederangs- of zelfs derderangsburgers. Ze dragen de zwaarste lasten, lopen de grootste risico's en krijgen daarvoor het minste terug. Alsof dat nog niet genoeg is, blijkt uit studies dat een militair gemiddeld zeven jaar gratis werkt. Hoe kan dat?

Militairen bouwen tijdens hun loopbaan gemiddeld zeven jaar onbetaalde arbeid op omdat talloze uren en extra prestaties niet worden erkend of vergoed. In tegenstelling tot het misverstand dat militairen van een vervroegd pensioen genieten, is dat niet het geval. Hun pensi-

oenleeftijd lijkt lager omdat ze werken met een systeem van tantièmes. Dit betekent dat bepaalde jaren zwaarder doorwegen in de berekening van het pensioen. Dit is geen gunst, maar een compensatie voor de uitzonderlijke zwaarte, beschikbaarheid en risico's van het militaire beroep. Die erkenning wordt vandaag echter van tafel geveegd zonder duidelijke compensaties.

De harde realiteit achter 'gratis' werk

Wanneer we spreken over 'zeven jaar gratis werken', bedoelen we dat militairen wel degelijk arbeid leveren, maar dat over de volledige duur van hun loopbaan vele gepresteerde uren niet worden erkend. Dit resulteert in een lager pensioen en de misvatting dat de gemiddelde militair minder moet werken dan in de publieke sector. Dat verschil loopt op door een combinatie van:

- een gemiddelde werkweek van 66 uur, slecht betaald volgens een 38-urenweek
- structureel ondergewaardeerde vergoedingen en toelages

- nachtwerk en weekendwerk wordt vaak als een dag-uur gezien
- tijdens weekends tot 19 uur niet betaald noch erkend via tijd
- tijdens een buitenlandse opdracht maar vijf uur erkenning bovenop een normale dagdienst waardoor meer dan 11 uur niet betaald worden op weekdays en tot 19 uur in weekends of op feestdagen
- kandidaten blijven een gehele week 'living-in' en volgen een intensieve opleiding, maar krijgen geen erkenning voor deze talrijke uren.

Dit komt gemiddeld neer op een tijdsduur met een equivalent van zeven jaar fulltime werken, zonder er ooit voor betaald te worden, noch om pensioenopbouw te realiseren. Dit is nog een zeer lichte schatting.

De militair als derderangsburger

Militairen mogen dan een uniform dragen, maar in de ogen van veel beleidsmakers en delen van de samenleving lijken ze onzichtbaar. Waarom?

- Ze hebben geen stakingsrecht, waardoor hun stem zelden gehoord wordt.
- Ze leggen de eed af om te gehoorzamen, zelfs als dat hun gezondheid of leven kost.
- Ze worden vaak niet erkend als volwaardige werknemers, noch als hulpverleners, noch als ambtenaren, noch als burgers met normale rechten.

Maar ook de publieke opinie werd jarenlang foutief gevoed. Mensen denken aan militairen zoals de karikatuur van Xavier Waterslaeghers uit FC De Kampioenen, dik, lui en onkundig.

Militairen vallen buiten elke categorie en juist daardoor glippen zij tussen de mazen van het systeem.

Onzichtbare helden, zichtbare offers

Wie denkt dat militairen enkel tijdens oorlog relevant zijn, snapt hun werk niet. Denk aan:

- noodhulp bij overstromingen, rampen, crisissen
- internationale vredesmissies in conflict-zones
- cyberverdediging van onze vitale infra-structuren
- logistieke steun bij pandemieën en crisis-situaties (denk aan COVID)
- beveiliging van luchthavens, havens, ge-

“Militaire dienst moet erkend worden als bijzondere vorm van overheidsdienst, met bijbehorende voordelen voor pensioenopbouw”

voelige sites.

En wie staat paraat bij terreurdreiging, evacuaties in oorlogsgebieden of wanneer diplomatie faalt? Juist: onze militairen. Zij zijn de ultieme back-up van onze samenleving. Maar wie is hun back-up?

Tijd voor échte erkenning

De maatschappij kan niet langer volstaan met ‘dankbaarheid’ en mooie woorden op 11 november. Erkenning betekent meer dan applaus, zij vereist actie. Concreet houdt dit het volgende in.

1. Eerlijke en marktconforme verloning die de risico's weerspiegelt.

2. Fatsoenlijke pensioenregelingen, inclusief opbouw rechten van de talrijke uren weg van huis.
3. Erkenning van militaire dienst als een bijzondere vorm van overheidsdienst, met bijbehorende voordelen voor pensioenopbouw.
4. Psychologische en sociale ondersteuning, ook na de loopbaan.
5. Gratis medische zorgen voor letsels opgelopen tijdens de dienst.
6. En vooral: maatschappelijk respect, structureel ingebed in beleid, media en onderwijs.

Geen vrijheid zonder offers, geen offers zonder waardering

Vrijheid, veiligheid en vrede zijn geen vanzelfsprekende verworvenheden. Elke dag opnieuw staan militairen paraat om die waarden te verdedigen. Vaak ver weg van hun gezin, in barre omstandigheden, zonder de luxe van publieke waardering. Zij verdienen meer dan stilte, meer dan onderwaardering, meer dan een systeem dat hen wegzet als ‘kostenpost’. **Het personeel van Defensie mag nooit de sluitpost worden in budgetten, zowel extern als intern.** Het verdient erkenning, respect en rechtvaardigheid.

Natasja Gaytant

FOD Financiën

Juridische overwinning in verdediging actieve dienst voor pensioenberekening

Sinds enkele jaren voert de ACOD campagne voor de erkenning van actieve diensten en ondersteunt ze de leden die met dit probleem geconfronteerd worden. Waarover gaat dit en wat is het resultaat van onze inzet?

Om in aanmerking te komen voor preferentiële tantièmes op basis van 'actieve dienst' (en dus een hoger pensioen te verkrijgen) moet je een rang hebben die vermeld staat in de bijlage van een oude wet van 21 juli 1844 (!) die de actieve dienst definieert. De ACOD vraagt al enkele jaren om deze bijlage te wijzigen en stelt de discriminerende situatie aan de kaak waarvan sommige personeelsleden van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen slachtoffer zijn. De gevraagde regularisatie vereist een wijziging van de bijlage bij de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen. Er kwam in 2022 een nieuwe wet die dit leek te regelen, maar de ACOD vond die wet niet goed genoeg en nog steeds oneerlijk.

De volgende rangen werden toen wel toegevoegd aan de lijst (waardoor mensen in die functies in aanmerking zouden komen voor een preferentieel tantième): opsteller, adjunct-verificateur, verificateur, eerstaanwezend verificateur, verificateur boekhoudkundig deskundige, administratief assistent, adjunct-financieel assistent, financieel assistent, bestuurschef, adjunct-fiscaal deskundige, fiscaal deskundige, fiscaal en administratief deskundige.

Bijzondere voorwaarde

Maar er was een belangrijke voorwaarde: je moest op 1 januari 1993 werken bij een speciale mobiele brigade om van die regeling te kunnen profiteren. Zo kon een aantal agenten die onder de bijzondere voorwaarden vielen die rechtvaardigden dat zij van de preferentiële tantièmes zouden kunnen genieten, hiervan niet genieten omdat zij op 1 januari 1993 nog niet in een mobiele brigade waren opgenomen.

Hoewel de regering in december 2023 opnieuw een wet uitvaardigde over pensioenen, loste ook die dit probleem niet goed op. De overheid trok de wet van 20 november 2022 tot wijziging van de bijlage van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen in, waarbij de lijst van rangen werd aangepast maar de voorwaarde werd behouden dat men op 1 januari 1993 in een gemotoriseerde brigade moest zijn opgenomen om van een voorkeurstarief (1/50ste) te kunnen genieten.

Grondwettelijk Hof oordeelt

De ACOD besloot de betrokken leden te steunen en een vordering in te stellen bij het Grondwettelijk Hof om die oneerlijke voorwaarden ongedaan te maken.

In zijn arrest nr. 45/2025 van 13 maart 2025 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de verzoekers onderworpen waren aan dezelfde beperkingen verbonden aan hun functie die het prefe-

rentieel tantième van 1/50ste beoogde te compenseren. Het Hof besloot dat artikel 40, 3°, 4° en 6° van de wet van 11 december 2023 houdende diverse bepalingen inzake pensioenen, voor zover dit het voordeel van het preferentieel tantième van 1/50ste beperkt tot de gewezen agenten van niveau 2 en 2+ die op 1 januari 1993 in de motorbrigade van de douane zijn opgenomen, in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de grondwet en verklaarde dit nietig.

Zoals de wetgeving nu is, is er geen enkele reden waarom de betrokkenen geen recht zouden hebben op dit preferentieel tantième en indien van toepassing zouden de huidige gepensioneerden hun pensioen moeten zien geherwaardeerd worden.

ACOD Financiën zal alles in het werk blijven stellen om ervoor te zorgen dat deze bepalingen worden toegepast. Wij danken alle kameraden die deze juridische overwinning mogelijk hebben gemaakt. Vooral in de huidige situatie (waarbij het preferentieel tantième van 1/50ste voor prestaties uitgevoerd vanaf 1 januari 2027 wordt afgeschaft) is dit een belangrijke overwinning!

ACOD Financiën-team

ErnDee

Comité B Een sociaal dovemansgesprek in het verschiep?

Na enkele informele ontmoetingen met het kabinet van minister van Ambtenarenzaken Vanessa Matz (Les Engagés) – waarin dezelfde hoofdrolspelers zitten als onder voormalig minister De Sutter (Groen) – vond op 26 maart 2025 de eerste officiële vergadering van Comité B plaats. Wat kwam er uit de bus?

Vooraf stelden wij ons de vraag hoe ideologisch deze gesprekken zouden verlopen. Een kabinet met sterke banden met voormalig minister De Sutter zou immers geconfronteerd worden met het terugdraaien van eerder genomen maatregelen. De huidige regering lijkt het federale ambtenarenapparaat in het vizier te hebben. Naast de pensioenhervormingen blijken wij in dit regeerakkoord de grootste slachtoffers te worden. De media dragen hieraan bij door ambtenaren negatief af te schilderen. Onder onze leden en zelfs onder niet-leden begint dit besef door te dringen. Dit blijkt uit het stijgend aantal nieuwe aansluitingen en de toenemende interesse in acties en algemene stakingen.

Eerste dossier: omzendbrief brugdagen

Het eerste onderwerp dat de regering aan Comité B voorlegde, ging over de onderhandelingen over een ontwerp-omzendbrief inzake brugdagen. Opvallend was de aanwezigheid van vertegenwoordigers van verschillende viceministers. De vraag rijst of dit een teken is van oprechte betrokkenheid bij de sociale dialoog, dan wel of dat zij louter als ‘schoonmoeders’ aanwezig waren om het proces te controleren. Opmerkelijk was ook de afwezigheid van een vertegenwoordiger van de minister van Begroting.

Waar de vaststelling van brugdagen normaal een formaliteit is – een wettelijke feestdag die op een dinsdag of donderdag valt, wordt traditioneel met een brugdag gecompenseerd – bleek al snel dat deze keer slechts twee brugdagen werden toegekend. Dit was voor de onderhandelingen al te zien op de website van BOSA. Nochtans zijn er in 2025 drie potentiële brugdagen, met 10 november als extra mogelijkheid.

Het kabinet verklaarde dat minister Matz aanvankelijk drie brugdagen had voorgesteld, maar dat na overleg tussen de kabinetten een compromis werd bereikt om er slechts twee toe te kennen. De keuze voor deze dagen (2 en 30 mei) zou gebaseerd zijn op de situatie in de privésector en de schoolvakanties. Er was geen ruimte voor onderhandeling, zelfs niet over de keuze van de dagen.

Deze beslissing maakt meteen duidelijk dat ook deze minister binnen de regering weinig slagkracht heeft. Volgens het kabinet was zijn voorstel drie brugdagen, maar stelde de MR slechts één dag voor. Dit doet vermoeden dat de regering zelfs het principe van brugdagen in twijfel trekt. Bovendien vindt de overheid dat amb-

“Dit voorspelt weinig goeds voor toekomstige gesprekken over veel gevoeliger punten”

tenaren voldoende verlof- en recuperatiedagen hebben om de derde brugdag zelf op te vangen. Dit argument houdt geen steek: als overheidsdiensten openblijven, moeten gebouwen verwarmd en verlicht worden, zelfs voor een beperkt aantal personeelsleden. De beperking van brugdagen lijkt eerder een symbolische aanval.

Gebrek aan transparantie en respect

Wij drongen opnieuw aan op automatische regelgeving voor brugdagen die voorafgaan aan een wettelijke feestdag. Dit stond ook in een voorakkoord dat wij eerder met de vorige minister van Ambtenarenzaken bereikten. Een dergelijke regel zou de administratieve last verlichten en de transparantie naar de burger vergroten. Door deze brugdagen niet automatisch toe te kennen, blijft het onduidelijk wanneer openbare diensten gesloten zullen zijn.

Voor alle representatieve vakbonden is het zorgwekkend dat de regering haar eerste onderhandelingen in Comité B start met een restrictieve houding. Dit voorspelt weinig goeds voor toekomstige gesprekken over de veel gevoeliger punten in het regeerakkoord. Door een dossier voor te leggen waarover in essentie niet te onderhandelen valt, geeft de overheid ons een duidelijke boodschap: een sociaal dovemansgesprek ligt in het verschiep. Het signaal is gegeven. We zullen spoedig merken of respect voor het federale overheidsperoneel alsnog de bovenhand krijgt.

Kurt Sissau, Tony Six

Minister van Ambtenarenzaken
Vanessa Matz

Rechterlijke orde Informeel overleg met minister van Justitie over de toekomst

Belga - Eric Lalmand

Op 21 maart jl. vond een eerste informeel overleg plaats tussen minister van Justitie Annelies Verlinden en de vertegenwoordigers van de vakbonden. Dit overleg had als doel een open gesprek te voeren over de huidige situatie van de rechterlijke orde en de toekomstige uitdagingen. Het vakbondsfrent ACOD-ACV stelde zijn eisenbundel voor, die de problemen en zorgen van het gerechtspersoneel aankaartte.

De rechterlijke orde staat in de komende legislatuur voor verscheidene uitdagingen. De werklust in de hoven en rechtbanken neemt toe, terwijl het personeelskader onvoldoende wordt uitgebreid. De kwaliteit van het gerechtelijk proces en de rechtsbedeling komt onder druk te staan en gerechtspersoneel heeft steeds vaker het gevoel dat het met te weinig middelen zijn werk moet uitvoeren.

Het overleg met minister Verlinden was dan ook van cruciaal belang om deze problemen te bespreken. De minister wilde niet alleen luisteren naar de zorgen van de vakbonden, maar ook duidelijk maken welke visie zij heeft om de situatie bij justitie te verbeteren.

De eisenbundel van ACOD-ACV

Deze bundel bevat een aantal kernpunten die gericht zijn op het verbeteren van de arbeidsomstandigheden van het gerechtspersoneel. We geven een overzicht van de belangrijkste eisen.

1. Statutaire benoemingen blijven de norm. Het specifieke karakter van de rechterlijke macht en de noodzaak van onafhankelijkheid vormen de basis voor het aanwerven van statutair personeel.

Verdere contractualisering kan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de medewerkers in gevaar brengen.

2. Snellere implementatie regelgeving Comité B. De rechterlijke orde heeft een zetel in het Comité B, maar deze wordt volgens de vakbonden te weinig benut. Een vaste afvaardiging van de rechterlijke orde bij elke vergadering van dit comité is noodzakelijk.

3. Noodzaak tot dringende maatregelen op korte en lange termijn m.b.t. de rechtsgebouwen.

4. Aandacht voor de opwaardering van verscheidene functies binnen de rechterlijke orde. Voorbeelden zijn: medewerkers toezicht en beheer, schoonmaak- en keukenpersoneel, chauffeurs, preventieadv-

“Begin van proces dat kan bijdragen tot sterkere en efficiëntere rechterlijke macht”

seurs, onderzoekgriffiers, griffiers bij de jeugdrechtbank, griffiers bij het Hof van Assisen enz.

5. Problemen arbeidstijdregeling en telewerk. Helaas geven nog steeds heel wat entiteiten hun eigen interpretatie aan beide regelgevingen. Naast het signaleren van de ‘probleemplekken’ blijven veel onduidelijkheden bestaan over wie over de correcte sanctioneringsbevoegdheden beschikt. Dit zorgt voor onmacht bij het personeel wanneer het geconfronteerd wordt met misinterpretaties van de bestaande systemen.

6. Tussenkost bij de aankoop van werk- en ambtskledij. Er wordt gevraagd om een structurele tussenkost voor de aanschaf en het onderhoud van werk- en ambtskledij.

7. Meer aandacht voor psychosociale aspecten. De vakbonden pleiten voor een grotere focus op de psychosociale ondersteuning van het gerechtspersoneel.

8. Een dringende aanpassing van het huidige tuchtsysteem binnen de rechterlijke orde. In eerste instantie voor de niveaus C en D.

9. Meer investeringen voor opleidingen en bijscholing voor het gerechtspersoneel.

10. Meer informeel overleg tussen de overheid, de vakbonden, de colleges en de directiecomités.

11. Modernisering van de sociale dienst.

12. Fed+-kaart voor alle personeelsleden.

Huidige situatie en toekomstige uitdagingen

Minister Verlinden had oog voor onze eisenbundel en toonde zich tijdens het overleg begripvol voor de zorgen van de vakbonden. Ze erkende de problemen waarmee de rechterlijke orde momenteel kampt en

de noodzaak van hervormingen. Volgens de minister zijn er al een aantal stappen gezet om de situatie te verbeteren, zoals extra investeringen in digitale systemen en maatregelen om de efficiëntie van de rechtbanken te verhogen.

Desondanks is het duidelijk dat de rechterlijke orde voor aanzienlijke uitdagingen staat, zowel op het vlak van personeelsbezetting als op het gebied van werkdruk en digitalisering, maar ook nood heeft aan een duidelijke visie op de toestand van de gerechtsgebouwen. De minister gaf aan dat er in de toekomst meer aandacht zal moeten gaan naar een duurzame oplossing voor deze problemen, met name door te investeren in zowel personeel als infrastructurele vernieuwing.

Dit was slechts een begin van een langer proces van overleg en samenwerking tussen de minister en de vakbonden. Beide partijen zijn het erover eens dat er dringend actie nodig is om de rechterlijke orde tot een aantrekkelijke werkgever te maken. Minister Verlinden stelde dat op korte termijn de verschillende belangen verder besproken zullen worden.

Hoewel er nog geen definitieve budgettaire beslissingen zijn genomen, werd er overeenstemming bereikt over de noodzaak om te blijven werken aan verbeteringen binnen de rechterlijke orde. De vakbonden hebben hun eisen duidelijk geformuleerd. Het is nu aan de regering om dieper in te gaan op de specifieke voorstellen, de maatregelen en de middelen die nodig zijn om de situatie te verbeteren.

Wat nu?

Het informeel overleg tussen minister Verlinden en het gemeenschappelijk vakbondsfront was een belangrijke stap om de arbeidsomstandigheden bij de rechterlijke orde te verbeteren. De minister toonde zich open voor dialoog en samenwerking, terwijl de vakbonden de belangrijkste pijnpunten hebben blootgelegd. Dit overleg markeert het begin van een proces dat kan bijdragen tot een sterkere en efficiëntere rechterlijke macht in de toekomst. Het is echter nog afwachten welke budgettaire middelen de minister kan verkrijgen en hoe deze effectief zullen worden ingezet in deze legislatuur.

Ella Neirinck

¡No pasarán!

Een dag vol beleving en studie over de horror van extreemrechts

Het zijn harde tijden. De Arizona-regering heeft haar pijlen gericht op de allerbelangrijkste vrucht van de solidariteit: de sociale zekerheid. Werkzoekenden worden uitgesloten. Langdurig zieken worden opgejaagd. De pensioenen van alle werknemers worden uitgehold. Vluchtelingen worden gestigmatiseerd. Tegelijkertijd zet Arizona in op een verregaande flexibilisering van de arbeidsorganisatie. De conclusie is duidelijk. De regering wil ons, de werkende bevolking, laten werken tot we erbij neervallen.

Door deze regelrechte aanval op het sociale weefsel zal het onbehagen en de woede in de samenleving alleen maar toenemen. Het is aan alle geledingen van de arbeidersbeweging om te voorkomen dat extreemrechts daarin nog meer een voedingsbodem vindt. Want vergis u niet: het Vlaams Belang blijft een reëel politiek gevaar voor onze sociale en democratische rechten. Tegenover de dubbele moloch van een neoliberale afbraakregering en

het antidemocratische gevaar van extreemrechts moeten wij een authentieke oppositie opbouwen. Meer dan ooit is het aan ons om te tonen dat wij de enige echte tegenstem zijn. Meer dan ooit moeten wij de solidariteit en kameraadschap in onze rangen versterken, opdat wij een thuis kunnen vormen voor iedereen die zich wil inzetten voor een rechtvaardige samenleving. In die geest organiseerden ACOD Lokale en Regionale Besturen, ACOD Overheidsdiensten en ACOD Vlaamse Gemeenschapscommissie Brussel samen met de 8 Mei-coalitie een dag vol studie en beleving over het hardnekkige fenomeen dat extreemrechts helaas is.

De rode driehoek

De 150 deelnemers aan de studiedag kregen bij hun aanmelding willekeurig een gekleurde driehoek opgeleefd. Ellen De Soete, militant voor ACOD LRB en oprichter van de 8 Mei-coalitie, legde de betekenis daarvan uit. De driehoeken refereerden

aan de symbolen die men kreeg opgenaaid in de concentratie- of werkkampen eind jaren 1930 en tussen 1940 en 1945. Ieder symbool stond voor een bepaalde categorie van gevangene. Zo moesten homoseksuelen een roze driehoek te dragen. Het meest bekend is natuurlijk de rode driehoek. Oorspronkelijk was dit een symbool dat Franse arbeiders tijdens de Dag van de Arbeid van 1890 droegen als symbool voor de achturige werkdag. De drie punten van de driehoek stonden voor 8 uur werk, 8 uur rust en 8 uur vrije tijd. Eind jaren dertig en tijdens de Tweede Wereldoorlog verplichtten de nazi's de politieke gevangenen, verzetsstrijders, vakbondsmilitanten, socialisten en communisten een rode driehoek te dragen. De nazi's reduceerden dit tot een symbool van onderwerping en stigmatisering, exact de reden waarom het vandaag door antifascisten overal ter wereld wordt gedragen als een symbool van hun solidariteit, menselijkheid en verzet tegen onrecht en discriminatie.

“Niet alleen ontmaskeren, maar vooral bieden van een geloofwaardig en solidair alternatief”

sche en actuele vormen beter kennen. De militanten kregen handvaten aange-reikt om het gesprek aan te gaan met mensen in hun eigen omgeving die ver-strikt geraakt zijn in het extreemrechtse web van valse argumenten en mythes.

Vrije meningsuiting is veel waard

Naast deze ‘escape rooms’ kreeg iedereen ook de kans om drie bijzonder boeiende lezingen mee te pikken. Steven Degryse, beter bekend als de cartoonist Lectrr, bracht het verhaal van zijn ervaringen met pogingen tot censuur, dreigbrieven en politiebescherming. Hij legde uit hoe cartoonisten zich verenigen om de vrijheid van meningsuiting hoog in het vaandel te kunnen blijven dragen. Ellen De Soete hoe haar moeder, Bertha Serreyn, die als jonge vrouw actief was in het verzet tijdens WOII en door de Duitsers slachtoffer werd van marteling en deportatie als Nacht und Nebel-gevangene. Deze traumatische geschiedenis en de waarschuwingen van haar moeder over de gelijkenissen met de jaren 1930 hebben haar wakker geschud, zeker in het licht van de opkomst van Trump en extreemrechts wereldwijd. Landen zoals de VS glijden onder invloed van rijke oligarchen af naar een autocratische samenlevings- en bestuursvorm. In Europa en ook in België, ziet De Soete een gelijkaardige trend: toenemende sociale ongelijkheid, afbraak van sociale verworvenheden en stigmatisering van kwetsbare groepen zoals vluchtelingen. Fundamentele rechten, zoals het recht op actievoeren, worden uitgehold. Ze roept op tot verzet, samenwerking en waakzaamheid, zodat we onze vrijheid, democratie en sociale rechtvaardigheid kunnen behouden. Elk klein gebaar van verzet telt.

Veel begint bij luisteren

Misschien is luisteren naar de ideeën, verlangens en angsten van ‘gewone’ mensen wel een van die kleine gebaren. In zijn

Beleving van discriminatie

Aan de hand van hun driehoek konden de deelnemers zelf beleven wat het betekent ongewild in een hokje geplaatst te worden. Ze konden ook aan de levende lijve ervaren hoe het voelt om weggetrokken te worden van hun vrienden en kameraden. Want de persoon met wie je binnenkwam, kreeg een andere sticker dan die van jou. Alle deelnemers met dezelfde driehoek vormden samen een groep. In totaal waren er acht groepen. Zij brachten de vol-

ledige dag met elkaar door. Veel mensen leerden elkaar voor het eerst kennen. Op die manier brachten wij de militanten van de verschillende sectoren dicht bij elkaar. Voor de gelegenheid werd ons Acht-urenhuis op het Brusselse Fontainasplein omgetoverd tot een angstaanjagend concentratiekamp. In verschillende zalen, omgevormd tot “kampdistricten”, moesten de groepen allerlei opdrachten uitvoeren om te kunnen ontsnappen en vervolgens (terug) bij het verzet aan te sluiten. Zo leerden zij extreemrechts in zijn histori-

uiteenzetting maakte de auteur en activist Dominique Willaert een onderscheid tussen enerzijds de ideologisch gedreven architecten van extreemrechts en anderzijds de voornamelijk affectief gedreven kiezers ervan. Willaert bracht een hoopvol verhaal en meent dat het mogelijk is voor de linkerkant om die kiezers terug te brengen naar de democratische kant van het spectrum. Niet alles, maar veel begint bij luisteren. Door zijn gesprekken in de Denderstreek met talloze bewoners – waaronder veel kiezers van extreemrechts – verkreeg Willaert inzicht in de sociaal-economische en culturele oorzaken achter het onbehagen en de woede in de samenleving. Willaert roept op om de klemtoon op de verschillen en de cultuuroorlogen – die zowel door links als rechts gevoerd worden – achter ons te laten. Het brede, democratische middenveld – vakbonden voorop – moet inzetten op een-op-een-gesprekken. Want alleen door empathisch te luisteren is het echt mogelijk te achterhalen wat ieder van ons met elkaar verbindt. Samenvattend benadrukte Willaert dat de strijd tegen extreemrechts niet alleen draait rond het ontmaskeren van deze partijen, maar vooral rond het bieden van een geloofwaardig en solidair alternatief dat inspeelt op de reële zorgen en noden van de bevolking.

Positieve reacties

De combinatie van escape rooms en lezingen – van praktijkoefening en theorie – werd gesmaakt door onze militanten. De positieve feedback was overweldigend en deugddoend. We bedanken nogmaals iedereen – de animatoren, onze medewerkers, het ondersteunend personeel van de centrale en uiteraard alle deelnemers – die van deze dag een succes gemaakt heeft. ¡No pasarán! De tentakels van extreemrechts krijgen ons nooit te pakken. Wij blijven strijden voor sociale rechtvaardigheid, voor democratie en de waardigheid van iedere mens. En wij zullen winnen!

Tony Six, Gert Vlasselaer

8 Mei-coalitie Wees erbij in Fort Breendonk!

We vieren dit jaar 80 jaar bevrijding. Ellen De Soete, oprichtster van de 8 Mei-coalitie, roept op om in het verzet te gaan tegen extreemrechts. Wees erbij op 4 mei in Fort Breendonk!

Extreemrechts gaat overal pijlsnel vooruit en dit heeft grote gevolgen. Eigenlijk is dit toch heel frappant. Een soortgelijke periode heeft zich immers al voorgedaan in de geschiedenis en we weten allen waartoe dit geleid heeft. Toch blijven velen nog altijd doof en blind. Als je vandaag kijkt naar Amerika, dan word je met de neus op de feiten gedrukt. Toen Trump opnieuw verkozen werd, deed hij de ene na de andere meest absurde aankondiging. Zo nam hij zich voor om van Gaza een soort super luxueus Saint-Tropez van het Midden-Oosten te maken. Wat een ongelooflijke fantast, dacht ik eerst bij mijzelf. Die oranje verf van hem is goed naar zijn hoofd gestegen.

Ik begon echter meer en meer in te zien dat hier niets lachwekkend aan is. Trump is net een heel erg gevaarlijk politiek fenomeen, met gevolgen voor de VS maar ook voor landen ver daarbuiten. Die mens is meer dan bekwaam om de hele wereld met elkaar te laten vechten en in zijn land alle sociale verworvenheden met de grond gelijk te maken. Gesteund door mega-rijken zoals een Elon Musk, voelt hij zich almachtig. Wat ooit een democratie was, loopt snel over naar een autocratie of dictatuur, in een tijdspanne van een paar maanden. Dit doet me toch wel een beetje denken aan hoe Hitler met een ongeziene snelheid zijn naziregime doorduwde.

We kunnen de schuld leggen bij extreemrechts, maar we mogen niet vergeten dat rechts-conservatieve partijen het pad hebben geëffend. Het zijn zij die de eisen van extreemrechts voor een groot stuk al hebben uitgevoerd. Zo vloeit het beleid geleidelijk over in een extreemrechts bestuur. Ook hier in Europa en in België gaat men die toer op. Rechts-conservatieven stampen liever naar beneden dan het grote geld aan te pakken. De schuld wordt gelegd bij onder meer vluchtelingen, want zij zijn volgens hen de oorzaak van alle ellende. Het typische wij/zij-verhaaltje om verdeeldheid te zaaien. Maar dat de steeds groter wordende sociale ongelijkheid de motor achter alles is en dat die 1 procent alsmar rijker en machtiger wordt, daar wil men niet verder op ingaan.

Het gebeurt allemaal op een sluipende manier en velen hier hebben niet door hoe we in een bepaalde richting worden gemanipuleerd. Nu meer dan ooit is het belangrijk om waakzaam te zijn en zich correct te informeren. Nu meer dan ooit moeten we ons verzetten. Nu meer dan ooit moeten we 'neen' zeggen tegen de verwoestende impact van extreemrechts.

We mogen ook nooit vergeten dat mensen voor ons (onze ouders, grootouders...) op de barricade stonden in het sociaal verzet maar ook dat vele burgers uit alle lagen van de bevolking opkwamen tegen het fascisme, in het verzet gingen en hiervoor vaak een zware tol betaalden. Vandaag plukken we daarvan nog altijd de vruchten in de vorm van vrijheid en democratie. Maar dit staat nu allemaal onder zware druk!

Daarom heb ik drie jaar geleden de 8 Mei-coalitie opgericht met drie doelen:

- van 8 Mei opnieuw een feestdag maken om het einde van WO II en de overwinning op het fascisme te herdenken
- voor herinneringseducatie zodat we de verhalen van onze verzetshelden kennen en we verbanden kunnen leggen naar het heden, om zo kritisch naar de toekomst te kijken
- een keiharde neen zeggen tegen extreemrechts.

Als ik iets uit het verhaal van mijn familie heb geleerd, is het dat verzet nodig is! Verzet vergt inzet, moed en kracht. Maar hoe klein je verzet ook is, het verschuift wel degelijk iets. Je kan het vergelijken met een steen die je in het water gooit. Het water rimpelt verder. Bundel al die kleine stenen van verzet in een sterke specie en je bouwt een onverwoestbaar platform. Hier, bij de vakbond, ligt die fundering voor een hoopvolle strijd en toekomst!

Het is aan ons allen om op te staan en onze stem te laten horen. Daarom roep ik jullie op om aanwezig te zijn op de herdenking van de 8 Mei-coalitie aan het Fort Breendonk op 4 mei 2025 om 11 uur om daar een sterk signaal te geven tegen extreemrechts, in een motiverende, serene en hartverwarmende sfeer.

Tijdens de herdenking spreken : Bert Engelaar (ABVV), Ann Vermorgen (ACV), Olivier Valentin (ACLBV), Esther Lynch (Europese vakbond), Wies De Graeve (Amnesty International Vlaanderen), Bouli Landers (Kunst&Cultuur Wallonië).

Breng familie en kinderen mee. Je kan het fort begeleid gratis bezoeken. Er zijn tal van activiteiten met een toneelstuk, live muziek, boekvoorstellingen, echte verhalen door Helden van het Verzet, jongerenpodium, verzetsbiertje...

Zorg dat je erbij bent op een dag die ons allen verbindt in het VERZET van toen en nu! Een dag met één leuze: ¡NO PASARÁN!

Kijk op sociale media voor verdere informatie of voor vervoer per bus waar mogelijk, via www.8meicoalitie.be

Ellen De Soete, kind van het verzet, militant ACOD LRB

OCMW's in nood Overbezet + onderbemand = uitgeput

ACOD Lokale en Regionale Besturen voerde op donderdag 24 april actie aan verscheidene OCMW's in Vlaanderen. Het water staat de maatschappelijk werkers vandaag al aan de lippen. De Arizona-regering dreigt hen volledig onder te duwen.

De regering van premier De Wever wil de werkloosheidsuitkering beperken in de tijd tot twee jaar. Zowat 124.000 langdurig werklozen zullen worden uitgesloten van de sociale zekerheid. Zal dit de werkzaamheidsgraad omhoog krikken? Veel arbeidsmarktexperten menen van niet. Mensen kunnen niet uit het dal kruipen als ze nog meer de dieperik worden ingeduwd. Velen onder hen zullen aankloppen bij het OCMW om een aanvraag te doen voor een leefloon. Mensen opnieuw helpen groeien en bloeien is de drijfveer van alle medewerkers van het OCMW. Maar precies deze kerntaak van het OCMW zet de Arizona-regering nu op de helling. Zowel de langdurig werklozen, de maatschappelijk werkers, de onthaalmedewerkers als de burgers van onze gemeenten delen in de klappen.

Bijna een op twee langdurig werklozen heeft geen middelbaar diploma. Ondanks hun inspanningen botsen velen onder hen op structurele problemen, zoals een tekort aan kwaliteitsvolle jobs voor kortgeschoolden. Dat probleem wordt niet opgelost door mensen uit te sluiten van de sociale zekerheid. Het is ook onrealistisch te verwachten dat het OCMW hun 'activering' tot een goed einde zal brengen wanneer gespecialiseerde instanties zoals de VDAB hier vandaag al zo hard mee worstelen. Een op twee van de langdurig werklozen leeft vandaag in armoede. Door Arizona worden ze verder in de miserie geduwd. Het leefloon is laag. Het bedraagt per maand 876,16 euro voor samenwonenden, 1.314,20 euro voor alleenstaanden en 1.776,07 euro voor een samenwonende met gezinslast. Iemand met een leefloon bouwt bovendien ook geen pensioenrechten op.

OCMW'S IN NOOD!

**ONDERBEZET + OVERBELAST
= UITGEPUT!**

acod
ABVV OPENBARE DIENSTEN
LOKALE EN REGIONALE BESTUREN

Verhoogde werkdruk op maatschappelijk werkers

De maatschappelijk werkers van het OCMW zitten nu reeds op het tandvlees. Er zijn permanente personeelstekorten. In twintig jaar tijd verdubbelde het aantal leefloners van 80.000 naar meer dan 160.000. Door de Arizona-regering zal de instroom met 50 à 60 procent verhogen. Er moeten hierdoor naar schatting 500 maatschappelijk werkers extra aangeworven worden, terwijl er nu al 695 vacatures zijn.

Maatschappelijk werkers willen mensen met een leefloon begeleiden en ondersteuning bieden. De dossierlast en de druk op de maatschappelijk werkers zal verder toenemen, waardoor finaal de kwalitatieve dienstverlening in het gedrang komt. ACOD LRB eist betere werkomstandigheden voor het personeel van de OCMW's. Ook de cliënten zouden daar wel bij varen. De beperking van de werkloosheidsuitkering in de tijd is voor beide partijen nefast. Maatschappelijk werkers willen mensen in moeilijkheden helpen opdat zij hun leven

terug op de rails kunnen krijgen. Door de extra instroom dreigt hun werk echter gereduceerd te worden tot de beslissing of iemand al dan niet in aanmerking komt voor het leefloon. De tijd voor een persoonlijke begeleiding van de cliënt zal wegsmelten als sneeuw voor de zon. Controle wint het van een menselijke aanpak.

Meer controle, minder begeleiding

Vandaag gaan maatschappelijk werkers al gebukt onder een torenhoge administratieve werklast. Onder invloed van New Public Management-denkebeelden is er een toenemende verwachting rond meetbaarheid en resultaten. In een ideologisch klimaat waarin armoede en maatschappelijke kwetsbaarheid herleid worden tot een 'individuele verantwoordelijkheid' neemt de druk toe om te verantwoorden dat maatschappelijk werk wel 'nuttig' is en voldeende 'opbrengt'. Een zekere administratie en registratie is natuurlijk onvermijdelijk, maar het gaat de verkeerde richting uit wanneer dit meer en meer ervaren wordt als een doel op zich dan als een middel. Als de focus volledig ligt op controle in functie van al dan niet toekennen van een leefloon, dan valt het element van begeleiding volledig weg. Veel maatschappelijk werkers hebben het gevoel dat ze louter nog beslissen of iemand geld krijgt of niet.

De administratieve werklast en de focus op meetbare doelstellingen zal verder toenemen als gevolg van een nieuw systeem dat de Arizona-regering op het oog heeft voor de financiering van de OCMW's. Het is klaar en duidelijk dat het sociaal beleid voor de regering in de eerste plaats een instrument is om mensen toe te leiden naar de arbeidsmarkt. Zij wil ook de OCMW's herleiden tot een instrument om de werkzaamheidsgraad verder omhoog te krikken. Daartoe wordt voorzien in een bonus-malussysteem, waarmee OCMW's via 'outputgerichte financiële prikkels' gestimuleerd worden om in te zetten op een aanklampende activering. De OCMW's die goed scoren op een aantal nog uit te werken parameters zullen beloofd worden. OCMW's die het minder 'goed' doen, zullen boetes krijgen waarbij ook de toelage die ze krijgen van de federale overheid herbekeken kan worden. Ook dit zal meer registratie en administratie met zich meebrengen voor de medewerkers van het OCMW.

"Als de focus volledig ligt op controle in functie van het toekennen van een leefloon, valt begeleiding volledig weg"

Frustratie leidt tot agressie

Als de focus volledig ligt op controle in functie van al dan niet toekennen van een leefloon, valt het element van begeleiding volledig weg. Veel maatschappelijk werkers hebben het gevoel dat ze louter nog beslissen of iemand geld krijgt of niet. De torenhoge werkdruk gecombineerd met de controlerende rol zorgt voor frustratie en stress. Maatschappelijk werkers zijn hulpverleners en sociaal bewogen mensen. Het zijn bruggenbouwers die mensen terug vooruit willen helpen. De gewijzigde visie in het beleid geeft hen echter een andere rol, gestoeld op controle en dwang. Maatschappelijk werk is altijd een weerspiegeling van de heersende normen en waarden. Wordt de kwetsbare medemens gezien als een 'profiteur', dan zal de maatschappelijk werker bovenal een 'controleur' zijn. Als de activeringsdruk op de maatschappelijk werkers toeneemt, dan wordt dit bovendien gevoeld door iedereen in de organisatie. Een hogere werkdruk dreigt onvermijdelijk ook een langere wachttijd bij de cliënten met zich mee te brengen. De frustratie bij de cliënt zal toenemen. Bovendien is er een tekort aan kinderopvang, sociale woningen, daklozenopvang, psychische hulp. Ook hierop worden de individuele hulpvragers afgerekend. Vooral de onthaalmedewerkers en andere eerste lijnsfuncties in het OCMW delen vandaag al letterlijk in de klappen. Alleen al in Antwerpen waren er het voorbije jaar meer dan 700 agressiemeldingen. We vrezen dat zulke cijfers alleen maar in stijgende lijn zullen gaan, wanneer de armoede en de sociale ongelijkheid ten gevolge van het hardvochtige Arizona-beleid zullen toenemen.

Dienstverlening in het gedrang

De uitbetaling van het leefloon is een wettelijke verplichting van het OCMW. Veel steden en gemeenten zetten met hun OCMW's echter in op een veel uitgebreider sociaal beleid, waarvan niet alleen mensen met een leefloon de vruchten dragen. Maar zullen de OCMW's daarvoor nog de tijd en de middelen vinden? De hogere instroom van het aantal leefloonders zal een dure zaak zijn voor de lokale besturen. De Arizona-regering voorziet in compensaties, maar die zijn afhankelijk van de resultaten inzake de uitstroom van leefloongerechtigden naar duurzame tewerkstelling. Lokale besturen met weinig tewerkstellingsmogelijkheden in hun lokale economie zullen daarvan dus financieel de dupe zijn. Zeker ook in combinatie met het bonus-malussysteem dat we hierboven al aanhaalden. Wat zullen die getroffen besturen doen? Veel kans dat zij de sociale dienstverlening van het OCMW tot het wettelijk minimum zullen beperken. Samen met de Vlaamse regering zal Arizona ook een interne concurrentie binnen lokale besturen organiseren tussen enerzijds het sociaal beleid en anderzijds de andere bevoegdheden. Zo wil de Vlaamse regering het mogelijk maken dat het OCMW kan fuseren met de gemeente op het niveau van de rechtspersoonlijkheid. De federale regering wil in dit verband de deelstaten de mogelijkheden bieden om de wetgeving aan te passen zodat een volledige integratie van OCMW en gemeente kan gerealiseerd worden. Daardoor dreigt het ruime sociaal beleid van het OCMW – dat veel verder gaat dan het uitbetalen van leeflonen – verdrongen te worden door de andere beleidsdomeinen van het lokale bestuur. Het is onze vrees dat lokale beleidsmakers uit electorale overwegingen liever zullen inzetten op een nieuwe sport-hal dan een nieuw woonzorgcentrum.

Gert Vlasselaer, Dries Goedertier

Ontslagdecreet Verschijnt voor het Grondwettelijk Hof

Emily Allen

Na eerdere berichtgeving in de Tribune over het ontslagdecreet, kunnen we nu de concrete datum meedelen waarop er zal gepleit worden. Dat zal gebeuren op woensdag 30 april. Een opfrissing.

Zoals we reeds eerder hebben gemeld, willen we dit belangrijk dossier niet zomaar laten passeren. We roepen dan ook op om op woensdag 30 april om 13 uur af te zakken naar het Grondwettelijk Hof in Brussel. Een uur voordat de pleidooien beginnen zullen er toespraken gehouden worden voor het gebouw, waarna we de pleidooien zullen bijwonen.

Waarover gaat het weer?

Tijdens de vorige legislatuur keurde het Vlaams parlement op 14 juni 2023 onder aansturing van minister Bart Somers (Open VLD) het zogenaamde ontslagdecreet goed. Hierdoor wordt de ontslagprocedure van statutaire personeelsleden van gemeenten, OCMW's en provincies gelijkgetrokken met dat van contractuele per-

soneelsleden. Statutaire personeelsleden van de lokale en provinciale besturen komen zo voor de arbeidsrechtbank te staan in plaats van voor de Raad van State bij een betwisting van een ontslag. Indien de rechtbank oordeelt dat het ontslag onterecht was heeft de betrokkene enkel recht op een schadevergoeding, maar wordt hij/zij niet terug in dienst genomen.

Waarom trokken wij naar Grondwettelijk Hof?

Wij dienden een verzoek tot vernietiging van het ontslagdecreet in bij het Grondwettelijk Hof omdat we voor de onafhankelijkheid van de ambtenaar vrezen. De bescherming tegen ontslag moet de ambtenaren namelijk beschermen tegen alle vormen van politieke willekeur, druk en misbruik. Ambtenaren moeten ten dienste staan van de bevolking en niet van de schepenen of de burgemeester. De vele Pano-reportages van de afgelopen tijd maken de noodzaak duidelijk dat personeelsleden van de lokale en provinciale

besturen onafhankelijk zijn en wanpraktijken durven aan te kaarten. Het ontslagdecreet zorgt er echter voor dat malafide burgemeesters en schepenen de ambtenaren die correct werken en wanpraktijken naar buiten brengen zomaar aan de kant kunnen schuiven. Op de duur zal dit de volledige sector en alle lokale politici in een negatief daglicht stellen. Politici die niets op hun kerfstok hebben, hebben het ontslagdecreet niet nodig. Wij hopen dan ook dat het Grondwettelijk Hof het ontslagdecreet vernietigt opdat lokale en provinciale ambtenaren die correct volgens de regels werken en corruptie aan de kaak stellen, niet moeten vrezen voor hun job.

Gert Vlasselaer

Agressie

Wanneer de hulpverlener zelf slachtoffer wordt

Op 4 april was onze afgevaardigde Sven Van de Meirssche te gast bij Radio 1 om te spreken over fysiek geweld tegen ambulanciers. Dat is noodzakelijk want het aantal agressiegevallen neemt nog steeds toe. De uitnodiging kwam er nadat Sven en zijn collega te maken kregen met zwaar fysiek geweld. Sven zelf bleef gelukkig fysiek ongedeerd, maar zijn collega hield er een gebroken neus en een hersenschudding aan over en was enkele weken werk-onbekwaam.

Naast de fysieke letsels veroorzaken deze geweldsincidenten natuurlijk ook mentale letsels en die gevolgen zijn veel moeilijker in te schatten. In het interview wordt het duidelijk weergegeven. Sommige collega's rijden naar een oproep met het vorige incident nog in hun hoofd, want elk incident laat sporen na. Het is immers niet op voorhand in te schatten hoe de verwerking van een incident verloopt, laat staan van meer opeenvolgende incidenten in de carrière.

Zelfs bij iemand die weinig last lijkt te ondervinden, blijft het risico van een opeenstapeling van geweldincidenten aanwezig. Of de slachtoffers het geweld persoonlijk ondervonden, rechtstreeks getuige waren of het verhaal later hoorden van hun collega's of via de media maakt eigenlijk niet uit. Al deze verschillende vormen van confrontatie kunnen op langere termijn gevolgen hebben.

PTSS met uitgestelde expressie

Bij de hulpverleners zien we vaak een beroeps-gebonden posttraumatische stressstoornis (PTSS). Zij lijken aanvankelijk de ingrijpende gebeurtenis goed te verwerken, maar soms ontwikkelen ze jaren later toch nog een 'PTSS met uitgestelde expressie'. Soms is een klein incident de druppel die het vat doet overlopen. Als die mensen dan bij een hulpverlener terechtkomen en hun verhaal beginnen te vertellen, val je soms achterover van de hele lijst incidenten die zij hebben meegemaakt.

Zelfs wanneer er helemaal geen sprake is van geweld tegen de hulpverlener wordt

deze nog steeds continu met ingrijpende gebeurtenissen geconfronteerd, die op zich PTSS zouden kunnen veroorzaken. Wanneer daar dan nog eens geweld tegen de hulpverlener bovenop komt, is het risico natuurlijk nog hoger om daarna mentale klachten te ontwikkelen. Dat kan PTSS zijn maar ook andere klachten kunnen ontstaan. Stemningswisselingen, maar ook een verslaving, een andere angststoornis of een depressie kunnen het gevolg zijn.

Daarom is het erg belangrijk in te zetten op de mentale begeleiding van onze hulpverleners. Hen in de eerste plaats weerbaar maken, maar ook continu begeleiden om de mentale last niet te laten oplopen tot het punt waarop het wel fout moet lopen. Dat punt ligt bij iedereen anders, daarom is naast de opvang door collega's ook professionele individuele begeleiding belangrijk.

Bufferfunctie voor werkgever

Als het dan toch fout loopt, vraagt ACOD LRB eerst en vooral dat de hulpverleners die slachtoffer worden zowel mentaal, juridisch als administratief de best mogelijke begeleiding krijgen. Nu willen sommige slachtoffers geen klacht neerleggen omdat ze vrezen voor represailles doordat hun naam en adres wordt opgenomen in het

“Nooit mag iemand ervan uitgaan dat geweld tegen de hulpverlener nu eenmaal bij de job hoort”

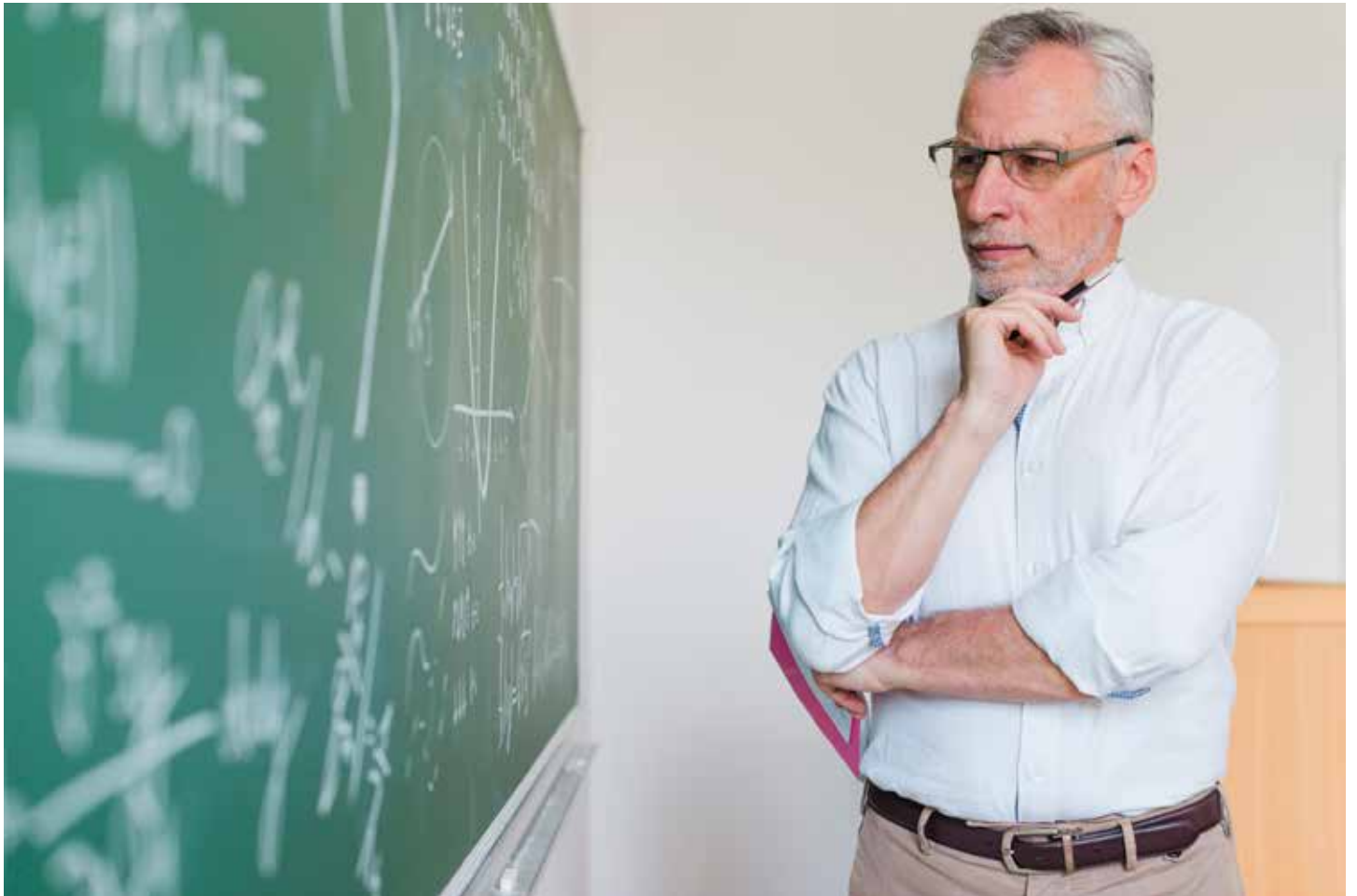
dossier. Ook dat zou moeten veranderen. De werkgever moet hier de bufferfunctie uitoefenen opdat de hulpverlener en zijn gezin niet rechtstreeks geconfronteerd worden met de procedure. Van Justitie verwachten we dat elke klacht ernstig genomen wordt. Nooit mag een rechtbank ervan uitgaan dat geweld tegen de hulpverlener nu eenmaal bij de job hoort.

De werkgever zou de hulpverleners op al die vlakken moeten bijstaan zodat ze zich kunnen focussen op de verwerking en niet moeten strijden om hun klachten en de terugbetaling van hun kosten ten gevolge van hun beroeps-gerelateerde klachten erkend te krijgen. Dat is veel belangrijker dan de zwaarte van de straf voor de dader.

Luc Breugelmans

Regeerakkoord

Wat verandert het aan de pensioenen in onderwijs?

Hoewel de maatregelen in het federaal regeerakkoord nog niet zijn omgezet in wetgeving en de modaliteiten nog niet duidelijk zijn, kunnen we toch al vaststellen dat er gevolgen zullen zijn voor het pensioenbedrag en voor de datum waarop je vervroegd met pensioen kan gaan.

Als je al met pensioen bent, kom je twee keer in het vizier, door de afschaffing van de perequatie en door een tijdelijke aanpassing van het indexeringssysteem.

Perequatie betekent dat de rust- en overlevingspensioenen van de ambtenaren de evolutie volgen van de bezoldigingen van de actieve ambtenaren, ook wanneer die bovenop de index stijgen, bijvoorbeeld in het kader van een cao. Zij zorgt ervoor dat de koopkracht van de gepensioneerde collega's op peil blijft en behoedt hen voor sluipende verarming. De perequatie zou

worden afgeschaft vanaf 1 januari 2026 en zou geïntegreerd worden in een nieuwe welvaartsenveloppe waarover tot op heden geen informatie is.

Pensioenen tot 5182 euro bruto blijven volledig geïndexeerd. Voor de pensioenen hoger dan 5250 euro komt er bij een indexering alleen nog een forfait van maximum 36 euro bij. Dit staat gelijk met de indexering van de minimumpensioenen. Collega's die bijvoorbeeld een masterdiploma hebben, directeurs en collega's in het hoger onderwijs zullen door deze maatregel worden getroffen.

Deze twee maatregelen hebben tot gevolg dat de koopkracht van onze gepensioneerde collega's achteruit gaat. Het laat zien hoeveel respect deze asociale regering heeft voor collega's die tijdens hun loopbaan het beste van zichzelf hebben gegeven.

Nog niet met pensioen

De preferentiële tantièmes – zie kaderstuk – worden afgebouwd. In het onderwijs – de collega's van de CLB's uitgezonderd – geldt een tantième of pensioendeler van 1/55. Vanaf 1 januari 2027 wordt deze voordelige tantième verlaagd voor alle personeelsleden in het onderwijs tot 1/60. Concreet betekent dit dat je met een tantième 1/55 na 41 jaar en 6 maanden aan het maximumpensioen van 75 procent komt. Bij tantièmes 1/60 zal je pas na 45 jaar aan dat maximum komen. Dit betekent dus dat je 3 jaar en 6 maanden langer zal moeten werken om een maximumpensioen te bereiken.

Ook het referentiesalaris wordt aangepast, uiteraard in je nadeel. Tot vandaag wordt het pensioen berekend op de gemiddelde wedde van de laatste 10 jaar (of 5 jaar

indien geboren voor 1962). Vanaf 1 januari 2027 komt er bij het referentsalaris telkens een jaar bij. In 2062 zal het voor ambtenaren op hetzelfde niveau zitten als voor de werknemerspensioenen, namelijk 45 jaar.

Dit betekent dat het referentsalaris waarop het pensioen wordt berekend steeds lager wordt – in het begin van je loopbaan is je salaris immers lager – wat tot gevolg heeft dat het pensioenbedrag ook steeds lager wordt.

De huidige pensioenbonus – een netto-bedrag dat je krijgt als je al met pensioen kunt gaan maar toch verder werkt – wordt vermoedelijk vanaf 1 juli 2025 afgeschaft. Het nieuwe systeem voorziet in een bonus en een malus. Het pensioenbedrag wordt verminderd met een malus van 2 (tot 2030), met 4 (tot 2040) en met vijf (vanaf 2040) procent voor elk jaar dat je uitstapt voor de wettelijke pensioenleeftijd. De wettelijke pensioenleeftijd is nu 66 jaar, in 2030 wordt dat 67 jaar. De pensioenmalus zal worden toegepast voor de collega's die wel voldoen aan de voorwaarden om vervroegd op pensioen te gaan, maar geen 35 loopbaanjaren (van minimum 156 dagen effectief gepresteerde diensten) kunnen bewijzen. Er zullen gelijkgestelde periodes komen zoals moederschaprust, geboorteverlof en loopbaanonderbreking met zorgmotief. Voor de andere verlofstelsels en voor tijdelijke werkloosheid is er nog veel onduidelijkheid, maar we vrezen dat hier ofwel een beperking tot bijvoorbeeld twee jaar ofwel geen gelijkstelling zal zijn.

Wie na de wettelijke pensioendatum (vanaf 2030 is dit 67 jaar) blijft werken, zal een bonus krijgen van 2 procent per effectief gepresteerd jaar.

Wie dus door welke omstandigheid dan ook vijf jaar vroeger dan de wettelijke pensioendatum stopt (en geen 35 effectieve loopbaanjaren kan bewijzen), zal zijn pensioen mogelijk met 25 procent zien dalen. Als je weet dat je per gewerkt jaar maar 1,6 procent van je pensioen opbouwt, betekent dit dat je 15 jaar hebt bijgedragen voor niets!

Gevolgen voor datum vervroegd pensioen

Als je op vervroegd pensioen wil gaan, moet je vandaag minstens 42 loopbaanjaren kunnen aantonen. Vandaag moet

je voor een loopbaanjaar minstens 104 dagen (= vier maanden) per jaar hebben gewerkt. Vanaf 1 januari 2027 worden dat 156 dagen ofwel zes maanden.

Dit betekent dat een personeelslid dat zijn loopbaan start op 1 september dit kalenderjaar sowieso niet zal kunnen laten meetellen. De periode van 1 september tot 31 januari is korter dan de 156 dagen die je nodig hebt om een kalenderjaar mee te nemen voor de bepaling van je loopbaanjaren.

Voor tijdelijke leerkrachten die in het begin van hun loopbaan dikwijls periodes van werkloosheid kennen, wordt het dus puzzelen en rekenen om te kijken of een bepaald jaar al dan niet zal meetellen voor het recht op vervroegd pensioen.

We hebben het hierboven over de tantième gehad. Die is ook van belang bij de bepaling van de pensioendatum. Vandaag mag je in het onderwijs – de collega's van de CLB's uitgezonderd – dankzij die voordelige tantième je diensten verhogen met een coëfficiënt van 1,05. Deze coëfficiënt zorgt ervoor dat een kalenderjaar bij het bepalen van je loopbaanjaren voor 1 jaar en 18 dagen meetelt.

Vanaf 1 januari 2027 wordt deze coëfficiënt jaarlijks verminderd met 0,005 tot 1,025 in 2031. Dit betekent dat vanaf 1 januari 2031 een kalenderjaar slechts voor 1 jaar en 9 dagen meetelt, een verschil van 9 dagen per loopbaanjaar. Op een loopbaan van 45 jaar betekent dit een verlies van 45 x 9 dagen = 405 dagen.

Vanaf 1 januari 2027 zal je de mogelijkheid krijgen om op 60 jaar met pensioen te gaan als je 42 loopbaanjaren kan bewijzen. Wie alle voorgaande maatregelen goed heeft bekeken, beseft dat er in het onderwijs niemand nog op 60 jaar met pensioen zal kunnen gaan. Of hoe men de brave burger blij maakt met een dode mus.

Conclusie

Al deze maatregelen zullen ervoor zorgen dat we langer moeten werken voor een (veel) lager pensioen. Op onze website (www.acodonderwijs.be/de-grote-pensioenroof) geven we hiervan enkele voorbeelden. Bovendien worden de gevolgen – zowel voor de pensioendatum als het pensioenbedrag – groter naarmate je jonger bent. Het pensioen bepaalt mee de

aantrekkelijkheid van een job in het onderwijs. Deze aantrekkelijkheid zal voor een groot deel wegvallen waardoor het personeelstekort nog groter zal worden.

nancy.libert@acod.be

Hoe wordt het pensioen vandaag berekend?

We vertrekken van het referentsalaris. Dat is het gemiddelde salaris van de laatste tien jaren voor je pensioen, dus van de jaren waarin je geldelijke anciënniteit en dus je salaris het hoogst zijn. Het heeft geen belang of je dan deeltijds of voltijds gewerkt hebt, de pensioendienst gaat er in deze stap vanuit dat je die laatste tien jaren voltijds gewerkt hebt. Deeltijdse prestaties worden eventueel bij een volgende stap in rekening gebracht.

Dit referentiesalaris wordt vermenigvuldigd met je aanneembare diensten en je tantième (of pensioendeler).

Voor de aanneembare diensten neemt men de relatieve duur. Als je tijdens je eerste schooljaar slechts voor 16/24 aange-steld was, dan telt dat eerste jaar slechts voor acht maanden mee. Heb je ooit een maand TBSPA ('verlof zonder wedde') genomen, dan telt die maand niet mee. Sommige afwezigheden zijn 'aanneembare afwezigheden' en komen wel in aanmerking, bijvoorbeeld ouderschapsverlof en VVP wegens ziekte.

Je tantième is 1/55 (voor de CLB's 1/60).

Een onderwijzer met een loopbaan van 41 jaar, heeft dus volgend bruto-pensioen: 5568,41 euro x 43 x 1/55 = 4150,99 euro.

Dag tegen Racisme en Discriminatie

Op 21 maart – de internationale dag voor de strijd tegen racisme en discriminatie – organiseerde onze Commissie Diversiteit een algemeen comité.

Voor de middag brachten Jan Fonteyn en Nikolai Vermorgen een inleiding op herinneringseducatie. Na de middag gaf Lalynn Wadera, schepen van de stad Leuven, een

uiteenzetting met de titel 'Niet je afkomst telt, wel je toekomst'.

Omzendbrief Nultolerantie voor geweld en bedreigingen tegen onderwijspersoneel

In haar regeerakkoord engageerde de Vlaamse regering zich ertoe een nultolerantie te hanteren voor geweld en bedreigingen tegen leerkrachten en andere leden van het onderwijspersoneel. Bovendien zou ze zich per definitie burgerlijke partij stellen in geval van werkonbekwaamheid. Inmiddels zijn deze voornemens vertaald in een omzendbrief.

Wat moeten we ons concreet voorstellen bij deze nultolerantie ten aanzien van geweld en bedreigingen? De begrippen worden ruim gedefinieerd. Ze omvatten alle vormen van fysiek en psychisch geweld die materiële, fysieke of psychische schade berokkenen aan onderwijspersoneel.

De overheid moedigt personeelsleden die ten gevolge van geweld of bedreigingen slachtoffer worden van een arbeidsongeval al langer aan om zelf of via de school aangifte te doen bij de politie. Als dit niet gebeurt, zal het ministerie van Onderwijs het personeelslid en de school contacteren en informeren over de voordelen van een aangifte. Als er dan nog geen aangifte wordt gedaan, kan het ministerie zelf die stap zetten en zich burgerlijke partij stellen tegen de vermeende dader van de geweldpleging of de bedreigingen.

Een personeelslid moet niet arbeidsongeschikt zijn en er moet ook geen sprake zijn van een arbeidsongeval om aangifte te doen van geweld of bedreigingen door een leerling, een ouder of een andere derde. Wanneer men in dat geval het ministerie op de hoogte brengt, zal het zich ook burgerlijke partij stellen. Wie een melding wil doen, kan dat via meldpuntgeweld.onderwijspersoneel@vlaanderen.be. De melding moet vergezeld zijn van een proces-verbaal of een dossiernummer.

ACOD Onderwijs juicht dit engagement toe. Het psychisch en fysiek leed, de hinder voor de goede werking van de school en de economische schade die berokkend worden door geweld tegen onderwijspersoneel is groter dan men beseft. Het is goed dat de Vlaamse overheid hier een duidelijk engagement opneemt.

Wij hopen echter dat ook de personeelsleden en nog meer de directies en besturen hierin hun verantwoordelijkheid nemen. Wie slachtoffer is van geweld, moet de nodige stappen durven en willen zetten. Anders passeert de gewelddaad wellicht zonder gevolgen voor de dader(s). Ook de directies en besturen moeten hier hun rol spelen. Jammer genoeg wordt geweld tegen personeelsleden al te vaak onder de mat geveegd, omdat men de reputatie van de school wil beschermen of omdat men de confrontatie met ouders niet durft aan te gaan. Dit is niet alleen immoreel, het is ook kort gewin, want de gevolgen op lange termijn zijn veel ernstiger. Personeelsleden die niet gesteund worden door hun directie – of personeelsleden die zien dat hun collega niet gesteund wordt – zijn minder geëngageerd. Personeelsleden die met dit gebrek aan steun geconfronteerd worden, kunnen zich overigens altijd tot ACOD Onderwijs wenden.

De Vlaamse overheid geeft hier dus een sterk signaal, wij roepen de andere actoren op ook hun eigen rol te spelen.

nancy.libert@acod.be

Vraag je syndicale premie aan!

Het aanvraagformulier voor de vakbondspremie is al enkele weken beschikbaar op Mijn Onderwijs.

Als je in 2024 lidgeld betaald hebt aan ACOD Onderwijs, kan je met dit formulier de terugbetaling aanvragen van een gedeelte van dat lidgeld.

Ga dus naar Mijn Onderwijs Personeel, download het formulier, vul het volledig in, onderteken het en stuur het met de briefpost naar het ACOD-secretariaat waar

je aangesloten bent. Je vindt de gegevens op onze website (www.acodonderwijs.be/ contacteer-ons).

Je kan het formulier ook per e-mail bezorgen (onderwijs@acod.be), maar zorg dat de scan goed leesbaar is.

Noteer in het vak 'Inrichtende macht / Schoolbestuur' ook de naam van je school.

Opgelet: deze premie is enkel voor personeelsleden van het niet-universitair onderwijs die hun salaris ontvangen rechtstreeks

van het ministerie van Onderwijs. Aan de universiteiten en voor personeelsleden die door hun bestuur betaald worden, geldt een andere regeling.

Als je de syndicale premie van 2023 nog niet hebt aangevraagd, kan je dat alsnog doen. Je volgt gewoon de procedure die hierboven is uitgelegd.

marc.borremans@acod.be

Afgestudeerd in 2024 Vraag aanvullend vakantiegeld aan

Sommige jonge collega's laten tijdens hun eerste schooljaar een pak geld liggen. Jammer, zeker als je weet dat het slechts een kleine moeite is om het aanvullend vakantiegeld aan te vragen.

Het vakantiegeld voor 2025 wordt berekend op basis van de prestaties geleverd in het kalenderjaar 2024. Als je tijdens het vorige school- of academiejaar afstudeerde, kon je ten vroegste vanaf 1 september 2024 in het onderwijs tewerkgesteld worden. Je kan dus in 2025 op maximaal 1/3 van het volledig vakantiegeld aanspraak maken, want de periode september tot

december vormt 1/3 van het kalenderjaar. De periode van 1 januari 2024 tot en met de dag voor je eerste indiensttreding kan echter ook in aanmerking komen. Men spreekt dan over aanvullend vakantiegeld.

Wanneer recht op aanvullend vakantiegeld?

Het aanvullend vakantiegeld wordt toegekend als je aan de volgende voorwaarden voldoet.

- Je was op 31 december 2024 jonger dan 25 jaar.
- Je bent in dienst getreden uiterlijk op

de laatste werkdag van de vier maanden volgend op de datum waarop je je studies hebt beëindigd.

- Je hebt een volledig en correct ingevulde aanvraag ingediend bij het werkstation dat bevoegd is voor de school waar je voor de eerste keer aangesteld was.

Hoe wordt het berekend?

Men kijkt naar de prestaties die je leverde bij de eerste indiensttreding. Indien je dan slechts 12/24 presteerde en bij je volgende aanstelling een volledige betrekking opnam, ontvang je toch slechts de helft van het aanvullend vakantiegeld. Maar het kan ook omgekeerd: wie in het onderwijs start met een volledige opdracht en daarna terugvalt op 6/24, ontvangt toch het volledige aanvullend vakantiegeld. Voor het aanvraagformulier en meer informatie kan je terecht op onze website (www.acodonderwijs.be/aanvullend-vakantiegeld-2025).

nancy.libert@acod.be

Vakantiegeld 2025

Eind mei – de exacte datum delen we mee via onze website en Facebook-pagina – wordt ons vakantiegeld gestort. Het bedraagt bruto 92 procent van het bruto-salaris van maart 2025. Als je in 2024 (het zogenaamde referentiejaar) niet voltijds en/of niet altijd gewerkt hebt, dan wordt je vakantiegeld uiteraard aangepast.

We geven enkele voorbeelden. Het gaat telkens over gehuwde tweeverdieners zonder kinderen ten laste.

- Een vastbenoemd kleuteronderwijzer met een geldelijke anciënniteit van 5 jaar en 3 maanden op 1 maart 2025 heeft gedurende het gehele referentiejaar 2024 voltijds gewerkt. Het geïndexeerd maandsalaris van maart 2025 is 3572,39 euro. Het belastbaar vakantiegeld (92 procent van dit maandsalaris) bedraagt: 3286,60 euro

Het netto vakantiegeld bedraagt 1684,19 euro.

- Een tijdelijk leraar (bachelor) met een geldelijke anciënniteit van 3 jaar op 1 maart 2025 heeft gedurende het gehele referentiejaar 2024 deeltijds gewerkt (14/21).

Het geïndexeerd maandsalaris van maart 2025 (à rato van 14/21) is 2270,70 euro. Het belastbaar vakantiegeld (92 procent van dit maandsalaris) bedraagt 1816,01 euro. Het netto vakantiegeld bedraagt: 1339,31 euro.

- Een vastbenoemd consulent CLB (master) met een geldelijke anciënniteit van 30 jaar en 3 maanden op 1 maart 2025 heeft gedurende het gehele referentiejaar 2024 voltijds gewerkt. Het geïndexeerd maandsalaris van maart 2025 is 6850,45 euro.

Het belastbaar vakantiegeld (92 procent van dit maandsalaris) bedraagt 6302,42 euro.

Het netto vakantiegeld bedraagt: 2606,79 euro.

- Een vastbenoemd praktijklector met een geldelijke anciënniteit van 16 jaar en 6 maanden op 1 maart 2025 heeft gedurende het gehele referentiejaar 2024 voltijds gewerkt.

Het geïndexeerd maandsalaris van maart 2025 is 5325,01 euro.

Het belastbaar vakantiegeld (92 procent van dit maandsalaris) bedraagt 4899,01 euro.

Het netto vakantiegeld bedraagt 2290,39 euro.

marc.borremans@acod.be

War, what is it good for? Absolutely nothing!

De Temptations-song, die vooral bekend werd in de versie van Edwin Starr, riep het al uit... Oorlog? Nergens goed voor! Vanzelfsprekend was het niet de eerste keer en zal het ook niet de laatste zijn dat artiesten zich uitspreken tegen de waanzin van oorlog voeren. Van Bertolt Brecht tot Bob Dylan, van Pablo Picasso via Otto Dix tot Banksy - de lijst van anti-oorlogskunstenars is eindeloos.

En toch blijken 'the powers that be' niet te leren en niet te willen begrijpen. Toch wordt er met één vingertip geld gevonden zodra de oorlogstrom nog maar pianissimo de eerste tonen aanslaat. Toch blijkt zodra de oorlogstrom slaat de toestand van de begroting niet zo dramatisch als altijd beweerd wordt. Er is geen geld voor onderwijs. Er is geen geld voor openbaar vervoer. Er is geen geld voor cultuur. Het is altijd hetzelfde verhaal. Maar voor sommige zaken is er wel geld te zijn, waardoor het verhaal maar een fabeltje blijkt.

Als het om oorlog gaat geeft tante Tina (die van 'There is no Alternative') niet thuis. Met een dosis cynisme zou je kunnen stellen dat oorlog economie is en in het huidige systeem moet de economie natuurlijk blijven draaien...

Als het om het cement van de samenleving gaat (sociale zaken, onderwijs, cultuur) ligt dat helemaal anders. Elke euro die naar cultuur gaat - wij zijn subsidie-slurpers, zei N-VA'er Peter De Roover ooit - wordt met een vergrootglas bekeken, terwijl al honderdmaal bewezen is dat investeringen in cultuur op alle mogelijke manieren hun waarde tonen. Misschien is het trouwens eens tijd dat we - zoals Tom Lanoye ooit suggereerde - pertinent niet meer over subsidies, maar over investeringen praten.

Elke euro die naar sociale bescherming van kunstwerkers gaat, wordt door diezelfde politieke fracties gezien als het versterken van 'de hangmat'. Wij kunstwerkers zitten toch liever lui in de zetel dan dat we kunst maken, nietwaar?

"Solidair zijn we en solidair zullen we blijven"

Net die sociale bescherming - in de volksmond 'het statuut' - ligt nu onder vuur van Arizona.

Om de extra investeringen voor hun oorlogswaanzin voort te kunnen garanderen, kijken de rechtse partijen naar pensioenen, naar de zorg en naar cultuurwerkers.

Midden in de lockdown-crisis die onze sector zo ontzettend hard trof, las ik - terwijl wij hier geconfronteerd werden met onder andere de waanzinnige aan/uit capriolen van Jan Jambon - een prachtig interview met de Oostenrijkse staatssecretaris van Cultuur. Daarin zei ze: "Mensen hebben nood aan *geistige Nahrung*" (voeding voor de geest).

Ik heb nog steeds niet beter horen omschrijven wat kunstwerkers betekenen voor een maatschappij. Ik heb ook nog steeds geen Belgisch politicus op die manier over kunst en cultuur horen praten. Kunst voedt de geest, kunst inspireert, kunst is kritisch. En misschien is het dat kritisch zijn, dat krabben aan de realiteit. Misschien is het dat wat de gevestigde machten zo oncomfortabel maakt zodra

wij van ons laten horen. Misschien is het dat wat hen te veel doet nadenken over hun beleidskeuzes.

Kunst houdt een spiegel voor, zoals in het prachtige 'War Requiem' van Benjamin Britten, een requiem over Wereldoorlog 1 waarin de tenorsolist de bariton toezingt "I am the enemy you killed, my friend." Treffender dan dat kan je oorlogswaanzin moeilijk omschrijven.

Kunst is ook solidair, zoals we massaal riepen in 2019, tijdens de protesten tegen de regering van Jan Jambon. Solidair zijn we en solidair zullen we blijven. Solidair met elkaar, als kunstwerkers. Solidair met elkaar, in het verzet tegen de oorlogswaanzin. Solidair met alle werkende mensen die vandaag staken tegen het onrechtvaardige beleid dat de Arizona-regering voor hen in petto heeft.

Zonder op straat te komen, zullen we de asociale plannen van Arizona nooit kunnen terugdringen. Zonder op straat te komen, buigen we het hoofd voor de oorlogswaanzin die ons dag na dag opgedrongen wordt.

Tristan Faes

Laat de cultuurstrijd beginnen!

De tijd van afwachten is voorbij. De plannen van de Arizona-regering voor de cultuursector treffen onze samenleving in het hart. Ze raken onze rechten, onze pensioenen, onze lonen, ónze toekomst, maar ook die van de volgende generaties. Voor ACOD Cultuur kan dit niet langer. Genoeg is genoeg!

Het federaal regeerakkoord loopt over van onzekerheid. Werken in de kunsten is geen luxe, het is een noodzaak voor het behoud van een bloeiende, ruimdenkende en vrije samenleving. De bedenkers van dit associatief regeerakkoord zijn echter enkel geïnteresseerd in het besparen op en uitpersen van de werknemers. Snijden in eigen vel is er echter niet bij.

Onze pensioenen worden aangevallen. Elk jaar zullen we meer dagen moeten werken om een normaal pensioen te krijgen. In de culturele sector, waar werk heel vaak onzeker is, betekent dit dat velen onder ons nauwelijks nog een deftig pensioen zullen kunnen opbouwen. Zij worden regelrecht de armoede ingeduwde. Wie vecht voor een leven lang werk, wel kameraden, die moet ook vechten voor een waardig pensioen.

Onze lonen en uitkeringen worden bevroren. De federale regering verbiedt onderhandelingen over hogere lonen. Ze legt de sociale dialoog aan banden en drukt de werkende klasse verder in de hoek. We laten ons echter niet monddood maken. Het is ons recht om te onderhandelen, het is ons recht om een eerlijk loon te eisen en om een menswaardig bestaan op te bouwen. Wij vragen geen reizen naar Zanzibar, wij vragen geen grote villa's met zwembad en een paar dikke auto's voor de deur, wij vragen geen verloning bij 'niet presteren

“Nu is het moment om samen te staan voor onze rechten, onze jobs, onze toekomst!”

of zomaar afwezig zijn'. Ook een van de weinige vangnetten voor de culturele sector, de kunstwerkkuitkering, loopt ernstig gevaar.

De leefbaarheid van de culturele sector staat op het spel. Dit is geen loze dreiging, dit is een aanval op ons bestaansrecht. Jarenlange strijd en verworvenheden worden met enkele pennenstreken van tafel geveegd. ACOD Cultuur verzet zich tegen de afbraak van de cultuursector.

Wij laten ons niet kapotmaken. Wij zullen op straat komen, wij zullen onze stem laten horen, wij zullen samen strijden tegen deze onrechtvaardigheid. Daarom verzamelen we bij de algemene staking op 31 maart 2025 aan de opera's in Antwerpen en Brussel. Onze sector staat symbool voor creativiteit, vrijheid en cultuur. Precies daar moeten we een krachtig signaal geven. Kunst en cultuur laten we niet in de steek. We staan er niet alleen voor. Wij voeren actie zij aan zij met vele andere sectoren, in solidariteit tegen de asociale maatregelen van de federale regering.

Nu is het moment om samen te staan, schouder aan schouder, voor onze rechten, onze jobs, onze toekomst!

Inge Hermans

Correctie syndicale premie voor PC 304

Er is helaas een vergissing geslopen in onze communicatie/brief die je recent ontving met betrekking tot de aanvraag syndicale premie PC 304. Het ACOD Cultuur e-mailadres dat werd opgegeven voor het terugsturen van de aanvraag is onjuist.

Het correcte e-mailadres is: cultuur.secretariaat@cgspacod.be of jose.mievis@cgspacod.be.

Heb je intussen al iets doorgestuurd naar het verkeerde adres? Maak je dan geen zorgen, maar stuur de aanvraag gerust

opnieuw naar een van de bovenvermelde adressen. Wij doen dan het nodige voor de uitbetaling van je syndicale premie.

Onze oprechte excuses voor het ongemak!

Antwerpen-Kempen-Mechelen

Theatervoorstelling 'Allo 'Allo

Alles lijkt hier peis en vree, maar vergis u niet... in werkelijkheid is het café van René Artois tijdens WO II zowel het bolwerk van de Franse résistance, een lustoord voor de Duitsers en de schuilplaats van het onschatbare schilderij van The Fallen Madonna with the Big Boobies. Als je daarbovenop de geheime affaires van René met zijn serveuses, het kattengejank van Edith, de sluwe streken van Herr Flick én een onverwacht bezoek van de Führer rekt, weet u dat u goed zit voor een hilarische voorstelling.

In deze voorstelling passeren alle bekende figuren de revue. Het verhaal is een compilatie van het beste wat je in de BBC-serie kon zien. De voorstelling heeft plaats op zondag 25 mei om 15 uur in het Noordteater, Sint Nicolaasplaat 6, 2000 Antwerpen. Inschrijven kan enkel via e-mail alida.bouwens@acod.be. De deelnameprijs van 15 euro is te storten op rekeningnummer BE14 8778 0015 0383 met vermelding van uw naam en activiteit 25/05/2025.

Omdat er slechts een beperkt aantal plaatsen beschikbaar is, kunnen momenteel enkel leden van ACOD AKM inschrijven. Indien er later nog plaatsen beschikbaar zijn, zal er een tweede oproep gebeuren en kunnen ook niet-leden inschrijven. Voor hen is de deelnameprijs vastgesteld op 20 euro p.p..

Indien je om een of andere reden die dag toch niet aanwezig kan zijn, gelieve dit ook te melden op hetzelfde mailadres of telefonisch op het nummer 0479 126 472 (bereikbaar iedere dinsdag van 10 tot 15 uur en de dag voor elke activiteit tijdens dezelfde uren.

Deze activiteit is spijtig genoeg niet toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Praktische info volgt in de week voorafgaand aan de activiteit.

Limburg

Infoavond menopauze

De gendercommissie van ACOD Limburg organiseert samen met VZW Rebelle 'Vrouwen*die de wereld veranderen', BOJA Hasselt, de Afrikaanse vrouwenvereniging, Mary-Joe Foundation, Victoria: Oekraïense vrouwen een infoavond over de menopauze. Spreker van de avond is gynaecoloog dokter Milie Nwoye (www.drmlilienwoye.be/nl/welkom). Zo knopen we terug aan met de traditie

die we door de lockdowns hebben moeten laten varen: de ACOD IDEE CAFÉS. Dat waren succesvolle avonden voor leden (van ACOD en bij uitbreiding ABVV Limburg) waar allerlei interessante items aan bod kwamen, gebracht door bevlogen kenners van het terrein, of politieke debatten naar aanleiding van de verkiezingen.

Al meermaals werd geopperd om terug dergelijke avonden te organiseren. Enkele commissies nemen nu het voortouw. Waar de seniorencommissie plannen heeft om dit najaar een avond over nalatenschap te organiseren, bijt de gendercommissie op donderdag 25 september de spits af. Afspraak om 19.30 in Vrijzinnig Punt, Albrecht Rodenbachstraat 18, 3500 Hasselt. Deelname kost 8 euro (hapje en drankje inbegrepen).

Meer info over de inschrijving volgt later. Hou de Tribune en de facebookpagina van ACOD Limburg in het oog!

Programma senioren 2025

Onze seniorencommissie werkte weer een mooi programma uit voor 2025. In een volgende uitgave maken we meer details bekend. Dit is op komst.

1. Bezoek aan Alden Biesen in Bilzen met gids: 31 mei.
2. Bezoek aan het fort en kasteel van Eben-Emael en museum Terug in de Tijd: 21 juni.
3. Bezoek aan de Stroopfabriek in Borgloon: 14 september.

Eens het programma definitief is, verspreiden we de folder en de activiteiten via onze sociale media en in de Tribune. Vanaf dan kan er ingeschreven worden.

Oost-Vlaanderen

ACOD TBM bezoekt Strépy-Thieu

ACOD TBM trekt op donderdag 15 mei naar Strépy-Thieu voor een bezoek aan de scheepslift met museum en panoramisch zicht op de achtste verdieping.

Om 12.00 uur: koude schotel (vlees of vis, keuze vermelden bij inschrijving) in de cafetaria van de scheepslift (een drankje inbegrepen).

Om 14.00 uur: boottocht op Canal du Centre Historique (duur 2.30 uur).

Om 16.30 uur: rit huiswaarts met sanitaire stop onderweg.

Vertrek en opstapplaats: stipt om 08.15 uur aan de E17 Gentbrugge.

Deelname kost 85 euro per persoon (minimum 20 deelnemers).

Inschrijving via e-mail L.seniorenwerking@

outlook.be of bellen naar Lydia (0499 35 65 51) van maandag tot vrijdag tussen 10.00 en 12.00- 14.00 en 17.00 uur. Graag het bedrag 85 euro p.p. na contact overschrijven op BE24 8771 4073 0138 van het Intersectoraal gewest met vermelding 12 S/15 mei 25, naam + aantal personen.

Hulde aan de Internationale en Pierre De Geyter

ACOD Oost-Vlaanderen brengt samen met gelijkgezinden op woensdag 30 april om 16.30 uur in het Industriemuseum, Minne-meers 9, Gent een gezongen hulde aan De Internationale en de toondichter van het meest verbreide arbeiderslied ter wereld, Pierre De Geyter.

De zanggroep Morgenrood zingt onder leiding van Bernard De Roose en met muzikale ondersteuning door Michiel Demarez enkele bekende strijdlieden en protest-songs.

Omstreeks 17.00 uur is er een gelegenheidstoespraak door schepen van Gent Burak Nalli, bevoegd voor Personeelsbeleid, Burger- en Publiekszaken, Dienstverlening, HR-beleid en Kwaliteitszorg.

1 Mei is nog steeds een strijddag. De internationale dag van strijd en solidariteit.

De grondslag van 1 Mei herdenkt de strijd voor de achturige werkdag. Kom en zing met ons mee in de voortuin van het Industriemuseum. Na de gezamenlijke uitvoering van De Internationale volgt een bloemenhulde aan het monument van Pierre De Geyter.

Iedereen is hartelijk uitgenodigd.

Senioren ACOD Overheidsdiensten bezoeken het Zuid

Op 15 mei 2025 trekken we met een gids naar het zuiden, meer bepaald naar het Zuid in Gent, beter bekend bij de Gentenaars als 'de Zuid'. Gedurende anderhalf uur kunnen we individuen van verschillende pluimages tegenkomen: treinreizigers, meisjes van plezier, boekenliefhebbers, winkelaars op zoek naar winkels, bokkers, circusartiesten zelfs een rode leider. In deze gevarieerde wandeling maken we kennis met de rijke geschiedenis van deze wijk en met de actuele invulling ervan. Ooit was het de uitgangsbuurt van Gent, een tijdje was er minder leven in die omgeving en sinds kort leeft het Zuid weer helemaal op. Kom mee de sfeer opsnuiven. Afspraak donderdag 15 mei om 14 uur aan

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

 bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

de ingang van het winkelcentrum Gent Zuid.

Inschrijvingen: ACOD – S-Plus Overheidsdiensten – Ronny De Rudder. Bijdrage 8 euro te storten voor 1 mei op rekeningnummer BE 39 0003 2515 5619 met vermelding van ‘bezoek aan het zuid + aantal personen + naam en GSM nummer’. Dit geldt als definitieve inschrijving.

Vlaams-Brabant

Hulp bij belastingaangifte

Ook dit jaar organiseert ACOD Vlaams-Brabant twee zitdagen om je te helpen bij het invullen van je belastingaangifte (aanslagjaar 2024, inkomsten 2023). Op 17 en 26 juni 2025 kan je van 9 tot 12 uur en van 13 tot 15 uur terecht in het ACOD-gebouw, Maria Theresiastraat 121, 3000 Leuven. Maak wel een afspraak via 016 21 37 20 of vlaams_brabant@acod.be. Per afspraak wordt één aangifte behandeld. Vergeet niet alle nodige documenten mee te brengen. Tip: heb je toch geen plaats of verkies je andere hulp? De FOD Financiën biedt ook telefonische bijstand. Het juiste telefoonnummer vind je op de enveloppe van je aangifte. Je kunt dat nummer ook bellen om een afspraak te maken in een kantoor van de FOD.

1 Mei-optocht Leuven

Zoals de vorige jaren vertrekt de 1 Mei-optocht na de toespraken op de Vismarkt in Leuven.

De ACOD komt dit jaar vanaf 9 uur samen in de grote zaal van ons Achturenhuis, Maria-Theresiastraat 121, 3000 Leuven waar wij worden verwelkomd door onze intersectorale secretaris Hans Dekoster. Na een kopje koffie en koffiekoeken, vertrekken wij in groep achter de ACOD-vlaggen naar de verzamelplaats op het Martelarenplein. Wie mee vertrekt van in het Achturenhuis geeft een seintje aan ons secretariaat op 016 21 37 20 of e-mail vlaams_brabant@acod.be zodat er zeker voldoende koeken kunnen besteld worden.

West-Vlaanderen

Brugge: 1 Mei en 8 Mei

De intersectorale afdeling Brugge organiseert in mei een paar herdenkings- en solidariteitsactiviteiten. Hieronder vind je een overzicht van de geplande evenementen. 1 Mei > Optocht en samenkomst. Wij komen samen om 10 uur aan de Langestraat 135, ter hoogte van The Bauhaus. Van daaruit trekken we in groep richting de Burg, waar de officiële optocht om 10.45 uur start. Deze optocht eindigt in het As-tridpark. Tijdens de tocht zal een muziekbond zorgen voor muzikale begeleiding. Na afloop heffen we samen het glas op de Vismarkt, waar gelegenheid is voor een kameraadschappelijke ontmoeting. 8 Mei > Herdenkingsplechtigheden. Op 8 mei herdenken we de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog met twee plechtigheden.

- Ochtendplechtigheid: om 10.00 uur brengen we een bezoek aan het Atheneum van Brugge, waar we samen met de leerlingen samenkomen op de speelplaats. Op deze locatie staat een monument ter nagedachtenis aan de weggevoerde leerlingen van de Middenschool Brugge die actief waren in het verzet.

- Middagplechtigheid: om 13.30 uur vindt op de Markt in het oude postkantoor een huldinging plaats bij de gedenksteen ter nagedachtenis aan de gesneuvelden van de Brugse post tijdens de twee wereldoorlogen.

We nodigen iedereen uit deel te nemen aan deze betekenisvolle momenten van herdenking en solidariteit.

Oostende: 1 Mei

Naar jaarlijkse traditie start de 1 Mei-optocht voor leden van ACOD om 10.00 uur aan het ACOD-gebouw, Nieuwpoortsesteenweg 11. Om 10.15 sluiten wij aan bij de manifestatie die vertrekt aan het ABVV-gebouw, Jules Peurquaetstraat, om te eindigen op het Sint-Petrus-en-Paulusplein.

Afdeling Yserbrigade: 8 Mei

Op donderdag 8 mei brengt ACOD Yserbrigade en Linx+ De Brigade hulde aan de verzetsstrijders uit de Tweede Wereldoorlog. Het bestuur en sympathisanten zullen om 10 uur in stoet vertrekken van aan het ABVV-gebouw, Statieplaats 21 in Veurne, naar het Heldenplein, waar een eerste stop wordt gehouden.

Op het Heldenplein zal verzetsstrijder Karel Baillieul in de schijnwerpers worden gezet tijdens een toespraak, waarin zijn moed en inzet tijdens de oorlog worden herdacht. Aansluitend zal het bestuur een bloemstuk neerleggen ter nagedachtenis van alle verzetsstrijders die hun leven gaven voor vrijheid en rechtvaardigheid.

Na deze eerste plechtigheid zet de stoet zijn tocht verder naar de Smissestraat, waar aan de tweede gedenksteen een moment van stilte wordt gehouden. Ook hier zal een bloemstuk worden neergelegd als eerbetoon aan de slachtoffers van het verzet.

Na het ceremoniële gedeelte is er gelegenheid om in een gemoedelijke sfeer samen te komen en herinneringen te delen. Iedereen is welkom om deel te nemen aan deze herdenkingsplechtigheid en zo de nagedachtenis aan de moedige verzetsstrijders levend te houden.

Oostende: filmvoorstelling 8 Mei-coalitie

Op 6 mei om 19 uur organiseert het afdelingsbestuur van Oostende een activiteit in het kader van de 8 Mei-coalitie. Op 8 mei 1945 eindigde WO II. De film ‘Overleven’ - een getuigenis van André Petitjean - wordt ingeleid door Pol Degrave in het ACOD-gebouw, Nieuwpoortsesteenweg 11, 8400 Oostende. Deze activiteit wordt gratis aangeboden, maar toch graag een seintje vooraf op het 0494 64 47 94. Deuren worden geopend om 18.45 uur.